Proletariusze wszystkich krajów łączcie się!

Trybuna Ludu

Organ KC Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

NR 346 (359) ROK II — WARSZAWA — PIĄTEK, 16 GRUDNIA 1949 R. — WYDANIE A B — CENA 5 ZŁ.

Pozdrowienia KC PZPR dla zespołu „Trybuny Ludu" w rocznicę powstania pisma

Do

Redakcji „Trybuny Ludu"

Komitet Centralny PZPR przesyła zespołowi pracowników „Trybuny Ludu" pozdrowienia z okazji rocznicy powstania Centralnego Organu Partii.

Upłynął rok pracy „Trybuny Ludu", rok pracy całej prasy naszej Zjednoczonej Partii. W ciągu tego roku prasa partyjna z „Trybuną Ludu" na czele wniosła niemały wkład do dzieła wzmocnienia spoistości ideologicznej, ubojowienia i podniesienia aktywności naszej Partii.

W obliczu nowych wielkich zadań, które stoją przed naszą Partią, wierzymy, że prasa partyjna jeszcze ostrzej zwalczać będzie wrogów Polski Ludowej, jeszcze śmielej korzystać będzie z oręża krytyki i samokrytyki, jeszcze bardziej wzmocni swą pracę wychowawczo-organizacyjną, jeszcze bardziej pogłębi więź partyjną z najszerszymi masami.

PRZEWODNICZĄCY KC PZPR

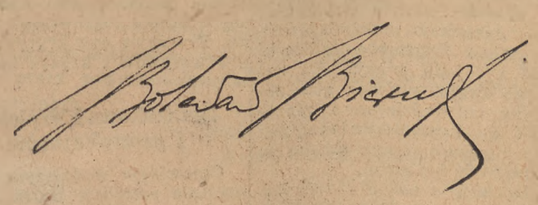

(—) Bolesław Bierut

Wysokie odznaczenie tow. Aleksandra Zawadzkiego

W związku z 50 rocznicą urodzin, w uznaniu wybitnych zasług w pracy społeczno - politycznej i w dziele budownictwa Polski Ludowej, Prezydent RP nadał tow. gen. Aleksandrowi Zawadzkiemu, Sekretarzowi KC PZPR i Przewodniczącemu CRZZ, order „Sztandar Pracy" I klasy.

Ponad 18 milionów książek wyda w ciągu roku „Książka i Wiedza"

W ramach współzawodnictwa dla uczczenia 70-lecia urodzin towarzysza Stalina „Książka i Wiedza" wykonała cały swój roczny plan produkcyjny przedterminowo, na dzień 13 grudnia.

Plan przewidywał wydanie łącznie 16.720.000 egzemplarzy książek o łącznej objętości 218.853.000 odbitek arkuszy drukarskich. Już na dzień 13 grudnia produkcja „Książki i Wiedzy" wyniosła 16.754.000 egzempl. książek i 219.472.000 odbitek.

W tej liczbie znajdują się książki takie jak:

„Krótki Kurs Historii WKP(b)", który w bieżącym roku wyszedł w nakładzie 1.150.000 egzemplarzy, Stalin „Dzieła" t. I —250.000 egz., Stalin „Dzieła" t. II — 250.000 egz., Lenin „Dzieła" t. XIV — 250.000 egz., Lenin „Marks, Engels, marksizm" — 100.000 egz., Stalin „Zagadnienia leninizmu" — 110.000 egz., „Krótki życiorys J. Stalina" — 250.000 egz. oraz wiele innych zasadniczych dzieł marksizmu-leninizmu.

„Książka i Wiedza" wydała w roku bieżącym również wiele dzieł z zakresu literatury pięknej. Tak np. wyszły: Bolesława Prusa „Placówka" — 225.000 egz., Bolesława Prusa „Faraon" — 215.000 egz., Polewoja „Opowieść o prawdziwym człowieku" — 203.000 egz., Wandy Wasilewskiej „Ojczyzna" — 223.000 egz., M. A. Nexö „Czerwony Morten" — 195.000 egz.

Wydawnictwo podjęło w roku bieżącym tak doniosłe prace jak zlecone mu przez KC PZPR wydanie dzieł zebranych Lenina i Stalina. W grudniu br. ukazały się już pierwsze tomy tego wydania w tym XIV t. dzieł Lenina, zawierający kapitalne dzieło marksizmu-leninizmu „Materializm i empiriokrytycyzm".

„Książka i Wiedza" wydaje „Małą Biblioteczkę Marksizmu-Leninizmu", stanowiącą materiał dla studiowania „Krótkiego Kursu Historii WKP(b)".

Ważną pozycją wydawnictwa jest „Biblioteczka przodowników pracy", w ramach której wyszło już 18 tomików.

W przygotowaniu są dalsze tomy Lenina i Stalina, popularna broszura „O Józefie Stalinie" (nakład 500.000 egz.), nowe ilustrowane wydanie „Pana Tadeusza" z ilustracjami T. Gronowskiego (250.000 egz.).

Współzawodnictwem dla uczczenia 70-lecia urodzin Józefa Stalina objętych było 100 proc. załogi „Książki i Wiedzy".

Polska Ludowa otacza czcią i szacunkiem przodujących ludzi pracy i ich twórczy wysiłek

Przemówienie Prezydenta RP podczas uroczystości wręczenia orderów „Sztandar Pracy" w rocznicę Kongresu Zjednoczenia

Dnia 15 bm. w dniu pierwszej rocznicy Zjednoczenia Partii Robotniczych Prezydent Rzeczypospolitej udekorował Orderami „Sztandar Pracy" I i II klasy szereg racjonalizatorów, przodowników pracy, wyższych oficerów WP, inżynierów i techników oraz pracowników nauki, kultury i sztuki. W uroczystości, która odbyła się w sali Rady Państwa, wzięli udział członkowie Rady Państwa oraz członkowie Biura Politycznego KC PZPR. Wręczając ordery tow. Prezydent powiedział:

„Odznaczenia nadawane w Polsce przedwojennej, rzadko związane były z zasługami z tytułu pracy, a już w żadnym razie nie dotyczyły zwykłych robotników. Uznanie dla ofiarnego, twórczego, indywidualnego wysiłku, który składa się na dobro ogólno-społeczne, może znaleźć swój właściwy wyraz dopiero w warunkach demokracji ludowej. Dopiero bowiem w tym nowym ustroju społecznym, praca twórcza człowieka przestaje być obiektem wyzysku, spekulacji, niewoli.

Tam, gdzie panują kapitaliści, praca człowieka zatraca swą godność społeczną, ludzką, zamienia się w element stosunku rynkowego „kupno-sprzedaż". Podstawą jej oceny jest tylko to, jaki daje zysk kapitaliście.

Praca sprawdzianem wartości społecznej i patriotyzmu

Dopiero po przepędzeniu kapitalistów, wyzyskiwaczy pracy ludzkiej, spekulujących dobrem ogólno-społecznym, które praca ta tworzy, zmienia się zasadniczo w społeczeństwie sam stosunek do twórczej pracy człowieka. Przywrócona zostaje indywidualnej pracy człowieka najwyższa godność społeczna i najwyższy szacunek narodu.

Indywidualny wysiłek twórczy splata się jak najściślej i bezpośrednio z ogólno-społecznym procesem twórczym, który stanowi o sile, o rozwoju, o wzroście całego narodu, o rozkwicie jego dobrobytu, jego kultury i jego wkładu w skarbnicę ogólno-ludzkiego postępu. Praca staje się nie tylko łącznikiem między jednostką i społeczeństwem, ale staje się wyrazem twórczego stosunku między człowiekiem i jego społecznością, staje się sprawdzianem społecznej wartości każdego indywidualnego twórcy, miarą jego patriotyzmu.

Jak żołnierz, który w chwili zagrożenia niepodległości swego kraju bohatersko przelewając swą krew, lub oddając swe życie, wyraża gotowość obrony czci i honoru swego kraju, tak w życiu powszednim człowiek swym wysiłkiem twórczym składa narodowi codzienną daninę uczuć, swój wkład w jego siłę i wielkość, w jego proces rozwojowy, w jego teraźniejszość i przyszłość.

Twórczy trud najwyższą dumą i zaszczytem

Dlatego też praca twórcza staje się najwyższą dumą i zaszczytem człowieka, tak jak najwyższą dumą i zaszczytem żołnierza-patrioty jest obrona niepodległości swego ojczystego kraju. Przez swą pracę twórczą człowiek nie tylko spełnia swój obowiązek społeczny, ale kształtuje, tworzy swój naród, tak samo jak naród tworzy człowieka, formując w nim od dzieciństwa talenty twórcze, przekazując mu wiedzę i doświadczenie minionych pokoleń.

Praca, to najwyższy dar każdego pojedynczego człowieka i jedyne źródło bogactwa całego narodu, jego siły, jego wielkości, jego znaczenia w społeczności ogólnoludzkiej. Nie wszyscy zdają sobie z tego sprawę. Uświadomić to wszystkim, jest naszym obowiązkiem.

Polska Ludowa czynić będzie wszystko, aby pracy twórczej swych obywateli nadać godność najwyższą, otoczyć ją uznaniem i szacunkiem, podnieść do należnego jej poziomu — zaszczytnej służby społecznej, wkładu w ogólny dobrobyt i kulturę narodu, w życiodajne źródło jego coraz szybszego wzrostu i rozkwitu.

Dzisiejsza uroczystość wręczenia nowego zaszczytnego odznaczenia, ustanowionego przez władzę ludową w celu wyróżnienia tych, którzy przodują w pracy na różnych odcinkach wielkiego ogólno-narodowego frontu walki o nową wydajność pracy, nie jest więc zwykłą tego rodzaju uroczystością.

Jedność klasy robotniczej obudziła twórczy zapał mas

Nie przypadkowo połączona została ona z rocznicą, która symbolizuje jedność klasy robotniczej. Kongres Zjednoczeniowy bowiem, od którego dziś właśnie upływa rok, stał się wielkim przełomem nie tylko w życiu klasy robotniczej, ale i całego narodu. Jedność klasy robotniczej scementowała i pogłębiła jedność wszystkich ludzi pracujących w Polsce, budząc w nich entuzjazm i zapał twórczy, podnosząc ogólną wydajność pracy, nadając jej właściwe znaczenie. Dlatego właśnie uznanie, które pragniemy dziś wyrazić przodującej, twórczej pracy obywateli, odznaczonych orderem „Sztandar Pracy", wiąże się naturalnie z tym wielkim przełomem społeczno-politycznym, którego wyrazem był historyczny Kongres Jedności Klasy Robotniczej.

Rola przodująca klasy robotniczej w wyzwoleniu pracy

DOKOŃCZENIE NA STR. 2

Na str. 3 zamieszczamy fragmenty artykułu tow. BOLESŁAWA BIERUTA p. t. „Zwycięski wódz nowej epoki" Artykuł ten ukaże się w 6 numerze „Nowych Dróg", poświęconym 70-leciu urodzin Towarzysza Stalina

Wystawa darów dla Towarzysza Stalina

Dziesiątki tysięcy warszawiaków zwiedziło w dniu wczorajszym wystawę darów dla towarzysza Stalina. W godzinach przedpołudniowych wystawę odwiedziły między innymi liczne wycieczki szkolne Foto AR

Protest ambasadora RP w Paryżu przeciw represjom wobec Polaków we Francji

PARYŻ, (PAP). Ambasador RP w Paryżu — Putrament — przesłał francuskiemu Ministerstwu Spraw Zagranicznych aide memoire, w którym protestuje przeciwko aresztowaniu urzędników konsulatów RP we Francji: Piotrkowskiego, Wachowiaka, Obłamskiego, Ciemniakowskiego, Szulca i Golisza, którzy — jak dopiero następnie dowiedziała się ambasada RP z prasy i oświadczeń, złożonych przez ministrów spraw zagranicznych i wewnętrznych na posiedzeniu francuskiego Zgromadzenia Narodowego — wydaleni zostali z Francji.

Takie postępowanie władz francuskich — stwierdza aide memoire — stanowi pogwałcenie obowiązującej polsko - francuskiej konwencji konsularnej, a zarazem jest jaskrawym pogwałceniem konwencji kulturalnej, gdyż do funkcji wyżej wymienionych urzędników konsularnych należała inspekcja polskich ośrodków szkolnych we Francji.

Pogwałceniem konwencji k turalnej polsko - francuskie jest również cofnięcie prav nauczania 30 nauczycielom p skim i uprzednie brutalne w dalenie 12 nauczycieli bez ża nych powodów merytorycznyc W tych warunkach — stwie dza aide memoire — powyżs posunięcia władz francuski muszą być uznane za kro zmierzający do likwidacji szk nictwa polskiego we Francji.

Na zakończenie polskie ai memoire podkreśla, że wład francuskie i polskie kliki r akcyjne na emigracji uknu więc wspólnie istny spise którego celem jest prze wszystkim pozbawienie dzi polskich we Francji nauki c czystego języka oraz historii geografii polskiej, wbrew p stanowieniom polsko - franc skiej konwencji kulturaln Kroki podjęte ostatnio wob inspektoratów i nauczycieli p skich stanowiły jedynie etap realizacji tego spisku.

Dla uczczenia 70-lecia urodzin Towarzysza Stalina

„Twoje imię jest sztandarem pokoju"

Literaci polscy piszą do Towarzysza Stalina

Wielki dzień zakładów im. Józefa Stalina w Poznaniu — Sztafeta gwiaździsta ZMP przybyła do Warszawy — Młodzież wykonuje zobowiązania produkcyjne

Cały kraj żyje pod znakiem zbliżającej się siedemdziesiątej rocznicy urodzin towarzysza Stalina. Nieprzerwanie płyną listy, w których robotnicy, chłopi, młodzież, pracownicy kultury i nauki dają wyraz swym gorącym uczuciom dla Wodza obozu pokoju i postępu. W zakładach pracy, które otrzymały imię Józefa Stalina załogi na masówkach dają wyraz swojej radości i uczucia dumy z wielkiego wyróżnienia. Płyną meldunki o wykonanych zobowiązaniach produkcyjnych. Sztafeta gwiaździsta ZMP przybyła do stolicy. Dnia 16 bm. opuszcza Warszawę pociąg z darami dla towarzysza Stalina.

Z okazji 70 rocznicy urodzin Józefa Stalina pisarze polscy wysłali do Moskwy list następującej treści:

Do

Józefa Stalina

Moskwa-Kreml

Z okazji 70-lecia Twoich urodzin pisarze Polski Ludowej, zrzeszeni w Związku Literatów Polskich, przesyłają Ci najserdeczniejsze życzenia.

Piękne Twe życie jest wzorem, na którym uczyć się będą pokolenia ludzkie.

Twoja nauka stała się drogowskazem dla ludów całego świata.

Twoje dzieło stało się źródłem naszej otuchy i siły w walce o budowę nowego, sprawiedliwego ustroju społecznego, o budowę socjalizmu.

Twoja nieugięta wola, która poprowadziła naród radziecki do zwycięstwa nad faszyzmem i przyniosła wyzwolenie naszej Ojczyźnie, przewodzi obecnie milionom prostych ludzi walczących o pokój.

Twoje imię jest postrachem dla imperialistów.

Twoje imię jest sztandarem pokoju.

Dzięki Twojej nauce i Twoim wskazaniom rozwinęła się w kraju socjalizmu, w atmosferze przyjaźni narodów wyzwolonych z pęt kapitalizmu, nowa kultura, która czerpie swoją siłę z ludu jak Anteusz— z ziemi, kultura socjalistyczna, która jest kulturą prawdziwego humanizmu naszych czasów.

Wybitne osiągnięcia literatury narodów radzieckich, która tyle zawdzięcza Twojej osobistej opiece, Twoim jasnym i mądrym wskazaniom, są dla nas przykładem i zachętą do pracy nad budową kultury socjalistycznej w Polsce.

Zapewniamy Cię, największy humanisto naszych czasów, że dołożymy wszelkich starań, abyśmy stali się godni nazwy budowniczych tej kultury i zasłużyli na piękne miano inżynierów dusz ludzkich, które nadałeś pisarzom.

Zarząd Główny Związku Literatów Polskich

(—) Leon Kruczkowski
(—) Jarosław Iwaszkiewicz
(—) Ewa Szelburg-Zarembina
(—) Leopold Lewin
(—) Janina Broniewska
(—) Aleksander Maliszewski
(—) Julian Tuwim
(—) Adam Ważyk
(—) Juliusz Żuławski.

„Żeby już nigdy nie było wojny, wyzysku i nędzy".

List chłopki Reginy Mazur

Oto, jak wyraża swoje serdeczne uczucia dla towarzysza Stalina Regina Mazur ze wsi Osiek, pow. oławskiego:

„Kochany towarzyszu Stalinie! Życzę towarzyszowi długiego zdrowia i pomyślności, bo jakby nie Wy i Wasza Partia, to by my już dawno nie żyli, albo by my byli we wielkim nieszczęściu i nędzy.

Dzięki towarzyszowi Stalinowi, jak nas wyzwoliła Armia Radziecka, to my mieli wielką radość, jak my zobaczyli wojsko radzieckie w naszej wsi. Pojechali my wtedy na Ziemie Odzyskane i tu my dostali gospodarkę 9 ha i żyje się nam dość dobrze. Jesteśmy z tego bardzo zadowoleni. Ja jestem agitatorką i wszystkim ludziom mówię, co nam dał Związek Radziecki i towarzysz Stalin.

Takich rodzin jak my jest w Polsce tysiące, co zawdzięczają towarzyszowi ocalenie i oni ze mną życzą towarzyszowi długiego życia i pomyślnej pracy, żeby już nigdy nie było na świecie wojny, wyzysku i nędzy, żeby wszyscy robotnicy i chłopi byli braćmi i szli za Towarzysza przykładem.

Wielki dzień zakładów przemysłu metalowego im. Józefa Stalina

Doniosły dzień 15 grudnia br. — dzień przemianowania zakładów „Cegielskiego" na Zakłady Przemysłu Metalowego im. Józefa Stalina, cała załoga świętowała uroczyście i radośnie.

Największa w Poznaniu sala, w której odbyły się uroczystości, nie mogła pomieścić wszystkich przybyłych. Kilka tysięcy osób zgromadziło się na ulicy przed głośnikami.

„Z wielką dumą i radością przyjęliśmy wieść o tym, że odtąd Zakłady nasze będą nosić nazwę: „Zakłady Przemysłu Metalowego im. Józefa Stalina" — mówi wśród entuzjazmu zebranych sekretarz komitetu zakładowego PZPR, tow. Andrzej Sternal. — Spełniły się tym samym nasze życzenia".

Uczczenie dnia urodzin Józefa Stalina przez powiększenie wydajności pracy, deklarują robotnicy poszczególnych oddziałów.

Wśród nieopisanego entuzjazmu, robotnicy uchwalają wysłanie listów do Generalissimusa Józefa Stalina i Przewodniczącego Komitetu Obchodu 70 Rocznicy Urodzin Generalissimusa Stalina, tow. Bolesława Bieruta.

„Być robotnikiem w Zakładach Waszego Imienia — piszą m. in. robotnicy w liście do Generalissimusa Józefa Stalina — znaczy to walczyć wiernie o urzeczywistnienie tych ideałów, którym Wy poświęcacie swoje życie i pracę.

Pracować w Zakładach im. Stalina, to znaczy przodować w wykonywaniu planów produkcyjnych w całym polskim przemyśle metalowym.

Dumni jesteśmy, że nasze Zakłady od dziś noszą imię Wielkiego Stalina. Zadania wypływające z tej nazwy, załoga wykona z honorem".

*

W liście do Prezydenta RP Bolesława Bieruta, czytamy m. in.:

„Załoga naszych Zakładów śle Wam, Obywatelu Prezy-

DOKOŃCZENIE NA STR. 2

Nauczyciele polscy wysiedleni przez policję Mocha przybyli do Warszawy

W dniu 15 bm. przybyła do Warszawy grupa 18 nauczycieli i inspektorów polskich, wysiedlonych przez reakcyjny rząd francuski.

Wśród wysiedlonych znajdują się: Piotrowski, Obłamski, Wachowiak, Schultz, Streng, Bieliński, Czubek, Augustyn, małżonkowie Michalak z 7-letnią córeczką, Krieg, Chudy, Kukliński, Piesiewicz, Bar, Glinkowski i Paczyński.

Przybyłych powitali na Dworcu Głównym z ramienia KC PZPR tow. Edward Kowalski, przedstawicielka MSZ tow. Cybiakowa, przedstawiciel Min. Oświaty tow. Barbag, prezes i sekretarz Zarz. Gł. ZNP tow. tow. Pokora i Kuroczko, grupa wysiedlonych uprzednio działaczy polskich ze Stecem, Nowocieniem i Tłoczkiem na czele, liczne delegacje nauczycieli i kierowników szkół średnich Kuratorium Warszawskiego oraz delegacja ZAMP z Akademii Nauk Politycznych.

Do wysiadających z pociągu rodaków przemówił w imieniu Ministerstwa Oświaty tow. Barbag oraz Prezes Zarządu Głównego ZNP tow. Wojciech Pokora.

Prezes Zarz. Gł. ZNP w Francji, Streng, podziękował za serdeczne przyjęcie i tr skliwość Rządu RP. Stwier dził on, że cios wymierzo przez reakcyjny rząd franc ski w ośrodki kulturalne p skie we Francji, minął z celem. Nic nie jest w sta — zakończył Streng — zerw kontaktu między emigranta a ich Ojczyzną.

Po powitaniach, przyb z Francji Polacy udali się siedziby ZNP, gdzie zos przyjęci śniadaniem.

16 bm. rozpoczyna się we Wrocławiu proces szpiegów francuskich

W dniach od 14 do 22 marca br. Władze Bezpieczeństwa Publicznego we Wrocławiu zlikwidowały siatkę wywiadu francuskiego. Między innymi zatrzymano wówczas obywateli francuskich — Yvonne Bassaler, Bazylego Bukisowa, Józefa Feldeisena i Alberta Hoffmanna, obywatela polskiego Jana Kubisiaka oraz obywatela niemieckiego Wilhelma Hilda, którzy w dniu 16 bm. stają przed Rejonowym Sądem Wojskowym we Wrocławiu.

Jak wynika z aktu oskarżenia, jednym z głównych zadań rezydentury wywiadu francuskiego w Polsce było opracowanie i przygotowanie dywersji i sabotażów w ważnych gałęziach gospodarki narodowej, w celu podważenia potencjału przemysłowego Państwa Polskiego i obniżenia jego zdolności obronnej.

Akt oskarżenia dodaje, równolegle z akcją sabotażowo dywersyjną, oskarżeni przedstawiciele francuskich placówek dyplomatycznych uprawili szpiegostwo przeciw Państwu Polskiemu, zdobywając osobiście lub przez swych agentów materiały i wiadomości, stanowiące tajemnicę państwową wojskową, z dziedziny militarnej, gospodarczej i politycznej (Streszczenie aktu oskarżenia na str. 4-ej).

Międzynarodowa konferencja robotników rolnych i leśnych

Dnia 15 bm. rozpoczęły się w Warszawie obrady Konferencji Konstytucyjnej Międzynarodowego Zrzeszenia Związków Zawodowych Robotników Rolnych i Leśnych. Na zdjęciu delegacja radziecka na sali obrad. Sprawozdanie z obrad Konferencji zamieszczamy na stronie IV-ej. Foto AR

DZIŚ W NUMERZE

BORYS POLEWOJ — Miłość ludu. Podarki dla Towarzysza Stalina w Muzeum Rewolucji w Moskwie.

KAROL MALCUŻYŃSKI — Siedmiomilowe buty budownictwa.

TEMATY DNIA

Wall Street kupuje „mięso armatnie"

Gazeta amerykańska „Daily Compass" podaje szczegóły z ostatniego pobytu marszałka Montgomery'ego w Stanach Zjednoczonych, gdzie wystąpił on jako herold uzbrojenia Niemiec zachodnich.

Gazeta donosi, że Montgomery przedstawił swój plan uzbrojenia Niemiec zachodnich na zebraniu 60 kierowniczych osobistości z Wall Street, potem mówił o tym na nieoficjalnym zebraniu amerykańskiego Stowarzyszenia Polityki Zagranicznej oraz na dwóch tajnych naradach z delegatami głównych koncernów USA.

„Przed kilku dniami, powołując się na doniesienia z Frankfurtu n. Menem, radio Lipsk podało, że oficjalne ogłoszenie o utworzeniu armii zachodnio - niemieckiej ma nastąpić w styczniu przyszłego roku.

„Przygotowania imperialistów anglosaskich do utworzenia armii najemnej w Niemczech Zachodnich trwają w całej pełni. Ostatnio dowództwo brytyjskich sił okupacyjnej zwróciło się do wszystkich osób obywatelstwa nieniemieckiego" w wieku od 18 do 35 lat z odezwą zachęcającą ich do wstępowania do kontrolowanych przez Anglików mieszanych oddziałów wojskowych. — Równocześnie w Giessen wydano odezwę wzywającą do rejestracji b. oficerów niemieckich, podpisaną przez kilku generałów hitlerowskich.

„A więc wizyta ministra Johnsona i generała Bradley'a w Niemczech, konferencje hitlerowskich generałów, w których brał udział także watażka Anders, zaczynają już wydawać owoce. A nie tak dawno jeszcze zarówno Truman jak i Acheson zapewniali opinię publiczną, że jakoby rząd USA nie myśli o utworzeniu armii niemieckiej.

„Groźne przygotowania amerykańskich imperialistów do wskrzeszenia armii niemieckiej w Trizonii i włączenia jej do agresywnego bloku atlantyckiego, demaskują bez reszty zbrodnicze zamiary wojenne kół rządzących w Stanach Zjednoczonych. Demaskują one również bezgraniczną hipokryzję kierowniczych osobistości rządu Stanów Zjednoczonych, które przy pomocy kłamliwych zaprzeczeń i obłudnej gadaniny o rzekomym „dążeniu do pokoju" próbują uśpić czujność opinii publicznej, wiedząc doskonale, że zarówno naród amerykański, jak i narody zachodnio - europejskie nie chcą wojny.

„Kłamstwo jednak ma krótkie nogi — i rządowi Stanów Zjednoczonych nie uda się ukryć przed opinią światową swej odpowiedzialności za te wiarołomną i zbrodniczą politykę.

J. M. W.

Obrady KC KP Włoch

RZYM, (PAP). W środę rozpoczęły się w Rzymie obrady Komitetu Centralnego Włoskiej Partii Komunistycznej.

Porządek dzienny obejmuje następujące punkty: 1) Walka o pokój i jedność — referat Togliattiego, 2) walka o reformę rolną — referat Grieco, 3) przyszłe wybory samorządowe — referat Scoccimarro, 4) wymiana legitymacji partyjnych na rok 1950 — referat Cecchii.

Strajk włoskich urzędników państwowych

RZYM (PAP). 15 bm. o 6 rano rozpoczął się w całych Włoszech 24 godzinny strajk urzędników państwowych i urzędników przedsiębiorstw państwowych na znak protestu przeciwko głodowym płacom.

W całym kraju odbywają się wiece protestacyjne strajkujących pracowników państwowych. W Rzymie odbył się wiec z udziałem 50 tysięcy osób.

Zakończenie obrad Kongresu Zw. Zawodowych CSR

PRAGA (PAP) — W ostatnim dniu obrad Kongresu Czechosłowackich Zw. Zawodowych, sekretarz wydziału gospodarczego Rady Naczelnej Zw. Zawodowych przedłożył Kongresowi wniosek, by dla uczczenia 70-ej rocznicy urodzin Stalina robotnicy i pracownicy w zakładach przemysłowych i urzędach CSR rozpoczęli w dniu 21 grudnia socjalistyczne współzawodnictwo na szeroką skalę. Wniosek został jednomyślnie przyjęty wśród owacji zebranych.

Wśród oklasków całej sali przewodniczącym Rady Naczelnej Zw. Zaw. wybrany został ponownie premier Zapotocky, a sekretarzem generalnym minister pracy i opieki społecznej Erban. Do Rady Naczelnej zw. zawodowych CSR wybrano ogółem 120 osób.

Bukareszt — siedzibą Międzynarodowego Zw. Transportowców

BUKARESZT (PAP). Zakończyła tu obrady konferencja konstytucyjna międzynarodowego związku pracowników transportu (departament branżowy ŚFZZ).

Do komitetu wykonawczego tego związku wybrano 11 osób, reprezentujących Francję, Chiny, ZSRR, Włochy, Czechosłowację, Rumunię, Niemiecką Republikę Demokratyczną i Polskę.

Na wniosek delegata francuskiego postanowiono, że komitet wykonawczy związku będzie znajdował się w Bukareszcie.

Wśród burzliwych oklasków konferencja uchwaliła pozdrowienia dla Generalissimusa Stalina.

Płyną dary dla Józefa Stalina od mas pracujących całego świata

Z całego świata napływają nieprzerwanie wiadomości o przygotowaniach do obchodu dnia urodzin genialnego Wodza obozu postępu i pokoju — Józefa Stalina. Masy pracujące ZSRR i krajów demokracji ludowej osiągają nowe wspaniałe sukcesy produkcyjne w wielkim entuzjastycznym współzawodnictwie pracy, podjętym ku czci Wielkiego Jubilata. Ze wszystkich krajów świata płyną podarunki od pracujących dla Wielkiego Jubilata.

ZSRR

MOSKWA. Wspaniały podarek przygotowują dla Wielkiego Jubilata budowniczowie metra moskiewskiego. Trasa nowej podziemnej magistrali, łączącej Dworzec Kurski z Placem Krymskim, otwarta będzie w historycznym dniu 21 grudnia. Zakończono już wszystkie prace, 6 nowych pałaców podziemnych pokryło się marmurem i granitem.

Dziesiątki zakładów moskiewskich wykonały już roczne plany produkcyjne.

W bohaterskim Stalingradzie, którego przemysł przekroczył już poziom przedwojenny, załogi wielu zakładów przemysłowych we współzawodnictwie ku czci dnia urodzin Józefa Stalina, osiągnęły już poziom produkcji zaplanowany na 1950 rok.

Kilkadziesiąt tysięcy robotników zakładów leningradzkich zaciągnęło „Warty Stalinowskie".

WĘGRY

BUDAPESZT. Nakładem wydawnictwa Węgierskiej Partii Pracujących „Sikra" ukazały się dzieła Stalina, o łącznym nakładzie 150.000 egzemplarzy.

Radio węgierskie nadaje specjalne audycje poświęcone życiu i działalności Józefa Stalina.

RUMUNIA

BUKARESZT. Do Moskwy wyruszył z Bukaresztu specjalny pociąg z darami rumuńskich mas pracujących dla Józefa Stalina. Odjeżdżającą delegację żegnali na dworcu członkowie rządu oraz ambasador radziecki Kawtaradze. W swym przemówieniu premier Groza podkreślił, że podarki te stanowią dowód przywiązania narodu rumuńskiego do przywódcy obozu pokoju i całej postępowej ludzkości.

Nakładem Towarzystwa Przyjaźni Rumuńsko-Radzieckiej ukazało się szereg utworów kompozytorów radzieckich, poświęconych Józefowi Stalinowi.

BUŁGARIA

SOFIA. 13 bm. robotnicy Sofii zgromadzili się masowo na dworcu, celem pożegnania delegacji udającej się specjalnym pociągiem do Moskwy dla wręczenia podarków Generalissimusowi Stalinowi w imieniu narodu bułgarskiego.

Na dworzec przybyli m. in. członkowie Biura Politycznego Bułgarskiej Partii Komunistycznej z sekretarzem Partii, wicepremierem Czerwenkowem na czele oraz ambasadorowie ZSRR i krajów demokracji ludowej.

Najbardziej podniosłym momentem uroczystości było przekazanie przez sekretarza Bułgarskiej Partii Komunistycznej Czerwenkowa szefowi delegacji, udającej się do Moskwy, pisma gratulacyjnego bułgarskiego narodu do Stalina, składającego się z 103 tomów i zawierającego ponad 5 milionów podpisów.

AUSTRIA

WIEDEŃ. Do Moskwy udała się na uroczystości, związane z 70-leciem urodzin Generalissimusa Stalina, 7-osobowa delegacja Austriackiej Partii Komunistycznej.

Delegacja wiezie ze sobą liczne podarki, będące wyrazem miłości mas pracujących Austrii dla wielkiego Wodza klasy robotniczej całego świata.

Robotnicy Zagłębia Naftowego w Zisterdorf wykonali ze złota mały model szybu naftowego, który prześlą Józefowi Stalinowi.

WŁOCHY

RZYM. Z całego kraju napływają do federacji komunistycznych, komitetów w obronie pokoju i organizacji demokratycznych upominki dla Józefa Stalina z okazji 70-lecia Jego urodzin.

Komitet Centralny Włoskiej Partii Komunistycznej ofiarował piękny samochód Alfa — Romeo najnowszego typu. Krajowy komitet bojowników o pokój przygotował sztandar, na którym znajduje się wyhaftowany biały gołąb, a poniżej napis: „Pierwszemu bojownikowi świata o pokój".

KOREA

PENIAN. Niezwykle uroczyście żegnano wyjeżdżającą z Penianu do Moskwy delegację, która wiezie Józefowi Stalinowi dary narodu koreańskiego.

Przygotowania do tego wielkiego jubileuszu objęły masy pracujące Ludowo - Demokratycznej Republiki Koreańskiej. W całym kraju odbywają się uroczyste zebrania i akademie poświęcone Wielkiemu Solenizantowi.

FRANCJA

PARYŻ. Dziesiątki tysięcy osób zwiedziło otwartą w Paryżu wystawę podarków ludu francuskiego dla Józefa Stalina, przygotowanych z okazji 70-lecia Jego urodzin.

Robotnicy zakładów metalurgicznych „Rudier" pod Paryżem wykonali wspaniały odlew rzeźby artysty Auricoste, przedstawiającej rozstrzelanego przez Niemców bohatera Ruchu Oporu, Jean Pierre Timbaud.

Ze względu na ogromny napływ podarków francuskich mas pracujących dla Józefa Stalina, nie będą one mogły być przewiezione do Moskwy samolotem, jak to początkowo przewidywano, lecz pociągiem. Ponad dwa tysiące podarków przewiezionych zostanie do Moskwy w kilku wagonach kolejowych.

Towarzystwo Przyjaźni Francusko - Radzieckiej organizuje w piątek bm. w sali Pleyel w Paryżu, uroczystą akademię z okazji 70-lecia urodzin Józefa Stalina. Akademii przewodniczyć będzie prof. Joliot Curie.

Dla uczczenia 70-lecia urodzin Towarzysza Stalina

DOKOŃCZENIE ZE STR. 1

dencie, gorące proletariackie podziękowanie, za spełnienie życzeń naszych robotników. Załoga nasza ze szczerą radością przyjęła wiadomość, że Zakłady odtąd będą nosiły nazwę: Zakłady Przemysłu Metalowego im. Józefa Stalina. Jesteśmy dumni z tej nazwy i rozumiemy, jakie ona nakłada na nas obowiązki".

Młodzież całego kraju melduje o wykonaniu zobowiązań

W dniu 15 bm. do Warszawy przybyły z całego kraju sztafety młodzieżowe niosące dary i meldunki o wykonaniu zobowiązań podjętych przez młodzież polską dla uczczenia Wielkiej Rocznicy urodzin Józefa Stalina.

W auli Politechniki Warszawskiej odbyła się uroczysta akademia.

W dniu poprzedzającym przybycie sztafet do Warszawy odbyły się we wszystkich miastach wojewódzkich masowe wiece, na których sztafety z poszczególnych powiatów składały meldunki o wykonaniu podjętych zobowiązań.

Woj. warszawskie

Uroczystości związane z przybyciem sztafet z powiatów woj. warszawskiego odbywały się w Pruszkowie. Masowy wiec młodzieży woj. warszawskiego przerodził się w żywiołową manifestację najgorętszych uczuć, jakie cała młodzież polska żywi dla twórcy i organizatora pierwszego na świecie państwa socjalistycznego.

Śląsk

W woj. śląskim 300.000 młodzieży wzięło udział w zebraniach, które poświęcone były zapoznaniu się z życiorysem towarzysza Stalina.

Ogółem wykonano ponad 2.000 zobowiązań produkcyjnych.

Wrocław

Na Dolnym Śląsku około 300.000 młodzieży zapoznało się na zebraniach z życiorysem towarzysza Stalina. Wartość wykonanych prac w ramach Czynu Stalinowskiego wynosi około 49 miln. zł.

Młodzież całego woj. wrocławskiego zobowiązała się ponadto w dniu 20 grudnia — Dniu Pracy Stalinowskiej przekroczyć dotychczas osiągnięte normy produkcyjne.

Kraków

Młodzież woj. krakowskiego, realizując swoje zobowiązania, przyniosła Polsce Ludowej 19.242.000 zł oszczędności.

Załogi fabryk śląskich zgłaszają swój udział w Dniu Pracy Stalinowskiej

Na zebraniach załóg 20 zakładów pracy Śląska, odbytych w dn. 15 bm., robotnicy zgłosili swój udział w Dniu Pracy Stalinowskiej.

W Państwowej Fabryce Związków Azotowych w Chorzowie stanie do współzawodnictwa ogółem 16 oddziałów.

W Wytwórni Konstrukcji Stalowych cała załoga postanowiła w Dniu Pracy Stalinowskiej dać produkcję o 10 proc. wyższą, niż dotychczas.

W rezolucji uchwalonej na zebraniu załogowym robotników huty „Kościuszko" czytamy: „Zobowiązujemy się w dniu 20 grudnia — w Dniu Pracy Stalinowskiej, dać największą wydajność na naszych agregatach oraz ustalić nowe rekordy produkcyjne".

Również robotnicy fabryki „Srodulka" i „Pogoń" w Sosnowcu zobowiązali się podnieść produkcję od 10—19 proc.

Górnicy kopalni „Marcel" zadeklarowali osiągnięcie w Dniu Pracy Stalinowskiej 125 proc. dziennej normy wydobycia oraz zmniejszenie zanieczyszczenia węgla do 1 proc.

Załogi hut „Bankowa", „Zygmunt", „Batory" i „Pokój", górnicy kopalni „Kazimierz—Juliusz", „Karol" i wielu innych, deklarowali w Dniu Pracy Stalinowskiej znaczne przekroczenie norm pracy oraz polepszenie produkcji.

Serdeczne życzenia urodzinowe

Wśród serdecznych życzeń, jakie milionowe rzesze pracujące Polski przesyłają towarzyszowi Stalinowi z okazji 70 rocznicy urodzin, nie zabrakło, również głosu polskich inwalidów wojennych.

Życząc towarzyszowi Stalinowi długich lat zdrowia, szczęścia i owocnej pracy dla dobra całej ludzkości inwalidzi zobowiązują się dołożyć wszelkich sił dla wzmocnienia frontu walki o pokój i postęp.

Kobiety polskie piszą do towarzysza Stalina

Kobiety polskie, zrzeszone w związkach zawodowych, kołach gospodyń wiejskich, w Lidze Kobiet, wysyłają setki listów do Józefa Stalina, w których składają Mu najserdeczniejsze życzenia oraz wyrażają wdzięczność za oswobodzenie Ojczyzny przez Armię Radziecką i pomoc Związku Radzieckiego w budowaniu nowej szczęśliwej Polski.

Sto kilkadziesiąt tysięcy osób zwiedziło wystawę darów dla towarzysza Stalina

Wystawa podarków społeczeństwa polskiego dla towarzysza Stalina z okazji 70-lecia Jego urodzin, która otwarta była w Muzeum Narodowym w Warszawie w dniach od 13 do 15 bm., cieszyła się olbrzymim powodzeniem. Na przestrzeni niespełna trzech dni przez sale Muzeum przewinęło się sto-kilkadziesiąt tysięcy zwiedzających, w tym ponad 30 tys. młodzieży szkolnej. Wiele instytucji i zakładów pracy zorganizowało specjalne wycieczki po godzinach służbowych.

W piątek dnia 16 bm. w godzinach rannych dary dla towarzysza Stalina opuszczą Warszawę specjalnym pociągiem.

KPF prowadzić będzie lud Francji do walki o rząd jedności demokratycznej

Przemówienie Maurice Thoreza na plenum KC KPF

PARYŻ (PAP). Będziemy prowadzić klasę robotniczą i lud francuski — podkreślił Thorez — ku rządowi jedności demokratycznej, który zaspokoi uzasadnione żądania mas pracujących, przywróci swobody demokratyczne i przywiedzie Francję ponownie do obozu demokracji i pokoju. W ten sposób zbliżymy nasz kraj ku socjalizmowi — stwierdził Maurice Thorez, podsumowując wyniki obrad plenum KC Komunistycznej Partii Francji.

W centrum naszej działalności — powiedział Thorez — stawiamy walkę o pokój i niezależność narodową. Walki tej nie będziemy mogli zakończyć zwycięsko jeśli nie będziemy walczyli o jedność klasy robotniczej i skupienie wszystkich sił demokratycznych i pokojowych, jeśli nie będziemy zwalczali wszelkich prób wroga klasowego, który pragnie wywrzeć wpływ ideologiczny na klasę robotniczą i naszą partię, jeśli nie będziemy prowadzili bezwzględnej walki przeciwko wszystkim agentom imperializmu i podżegaczom wojennym, a zwłaszcza przeciwko titowskiej bandzie szpiegów i morderców.

Omawiając wzrost sił obozu pokoju — co podkreśliło w swej rezolucji Biuro Informacyjne — mówca stwierdza, że po raz pierwszy w dziejach powstał zorganizowany front pokoju, który pozwala żywić nadzieję na zwycięskie zakończenie walki o pokój.

Mówca podkreśla, że największym błędem w chwili obecnej byłoby niedocenianie niebezpieczeństwa wojny przygotowywanej przez imperialistów. Największym jednak błędem byłoby również niedocenianie siły klasy robotniczej, siły ruchu demokratycznego, siły wszystkich miłujących wolność narodów. Jeśli siły te zjednoczą się we wspólnej akcji, to będą mogły zmusić i zmuszą do odwrotu podżegaczy wojennych. Dlatego też obowiązkiem Partii jest demaskowanie tajnych przygotowań do wojny i wzmożenie wysiłków, aby uświadomić masom grożące im niebezpieczeństwo.

Stalin — rzecznikiem sprawiedliwego pokoju

Demaskując oszczerczą kampanię reakcyjnej prasy francuskiej w związku z orędziem Stalina do przywódców Niemieckiej Republiki Demokratycznej, Thorez stwierdził: „Jest rzeczą oczywistą, że ZSRR, kraj socjalizmu, który z wyjątkową ofiarnością prowadził wojnę w obronie Ojczyzny i przeciwko faszyzmowi — nie mógł stawiać sobie celów imperialistycznych lub myśleć o zemście. Stalin — dowódca naczelny zwycięskiej armii — jest rzecznikiem sprawiedliwego pokoju demokratycznego, a jednocześnie najwybitniejszym przedstawicielem internacjonalistycznego, proletariackiego komunizmu.

Nigdy nie identyfikowaliśmy narodu niemieckiego z jego oprawcami, a dzisiaj bardziej niż kiedykolwiek przeprowadzamy różnicę między robotnikami niemieckimi a magnatami odrodzonych trustów i karteli niemieckich, z którymi w układy wchodzą nasi ministrowie.

W dalszym ciągu swego przemówienia Thorez przeciwstawił polityce imperialistów anglo-amerykańskich i Francji w Niemczech zachodnich politykę Zw. Radzieckiego w Niemczech wschodnich. Mówca podkreślił, że utworzenie Niemieckiej Republiki Demokratycznej kładzie kres nadziejom imperialistów anglosaskich na całkowite podporządkowanie Niemiec swym agresywnym celom.

ZSRR na czele obozu pokoju i postępu

Rezolucje Biura Informacyjnego — ciągnie dalej Thorez — podkreśliły bezsporną rolę Zw. Radzieckiego jako głównej siły obozu pokoju. Myśleliśmy i mówiliśmy o tym zawsze jako proletariusze, którzy miłują pierwszy kraj zwycięskiej Rewolucji Socjalistycznej i jako Francuzi zaniepokojeni sprawą bezpieczeństwa i przyszłości naszej Ojczyzny, która uzyskała wolność i niepodległość dzięki ofiarom narodu radzieckiego. Jesteśmy przeświadczeni, że sojusz francusko - radziecki jest rękojmią pokoju dla naszego kraju, podczas gdy polityka antyradziecka i nienawiść do komunistów mogłyby raz jeszcze doprowadzić nas do katastrofy i niewoli.

Deklaracje nasze — oświadczył mówca — iż naród francuski nigdy nie będzie prowadził wojny przeciwko Zw. Radzieckiemu, zaaprobowane zostały przez wszystkich uczciwych Francuzów. Jednocześnie były one ostrzeżeniem pod adresem podżegaczy wojennych. Dzisiaj, w przededniu 70-ej rocznicy urodzin Generalissimusa Stalina — podkreśla Thorez — tę naszą deklarację uroczyście powtarzamy.

Mówiąc o stosunkach francusko-polskich, Thorez oświadczył:

„ZSRR zwrócił narodowi polskiemu jego syna — okrytego chwałą Marszałka Rokossowskiego, jednego ze zwycięzców spod Stalingradu, oswobodziciela swego rodzinnego miasta Warszawy. Nieprzyjaciel wyje z wściekłości — znaczy to, że został celnie ugodzony. Dla ludzi pracy sprawa jest zupełnie prosta. Marszałek Rokossowski był żołnierzem, a potem oficerem Armii Czerwonej i członkiem partii bolszewickiej. Walczył jako żołnierz radziecki i w interesie swej ojczystej Polski.

Gdy Polska odzyskała niepodległość dzięki pomocy Zw. Radzieckiego Rokossowski wrócił do swej wyzwolonej ojczyzny.

Obecnie dlatego, że rząd polski aresztował szpiega francuskiego i jego wspólników, na si ministrowie wpadają w histerię prowokacji. Zatrzymano i maltretowano obywateli polskich, którzy nie popełnili żadnej zbrodni ani przestępstwa. Wysiedla się ich i odrywa matkę od dziecka. Potrzebne to jest podżegaczom wojennym, którzy pragną zapewnić sobie pomoc Niemiec Zachodnich, podsycając dążenia rewizjonistów hitlerowskich".

Prawicowi socjaliści agentami imperializmu USA

— Powodzenie akcji propagandowej przeciw przygotowaniom wojennym — zaznaczył Thorez — zależy w dużej mierze od zrealizowania jak najszerzej jedności mas pracujących. Dlatego też partia komunistyczna winna prowadzić politykę wyciągniętej ręki w stosunku do obałamuconych szeregowych członków partii socjalistycznej, w stosunku do katolików i republikanów, aby pozyskać ich dla jeszcze aktywniejszej walki o pokój, uwzględnienie postulatów robotniczych i utworzenie rządu jedności demokratycznej.

Mówca poddał drazgocącej krytyce prawicowych przywódców socjalistycznych, którzy nie tylko wysługują się rodzimej burżuazji, lecz stali się również jawnie agentami imperializmu amerykańskiego. W wyniku swej zdradzieckiej polityki — stwierdził Thorez — partia socjalistyczna znajduje się w stanie całkowitego upadku. Przeżywa ona kryzys: kryzys wpływów i kryzys kierownictwa.

Demaskować szpiclów i prowokatorów

Omawiając w dalszym ciągu ostatnie rezolucje Biura Informacyjnego Thorez podkreślił konieczność zwalczania kliki Tito. Mówca stwierdza, że Jugosławia nie jest już więcej krajem demokracji ludowej, lecz stała się krajem faszystowskiej dyktatury, wykonującym rozkazy amerykańskich imperialistów.

Przypominając, że reakcja usiłowała zawsze wprowadzać swych agentów do ruchu robotniczego sekretarz generalny KPF zwraca uwagę na konieczność demaskowania szpiclów i prowokatorów oraz przepędzania ich z partii.

Jak wykazuje doświadczenie i jak wynika z procesu Rajka i Kostowa — stwierdza Thorez — szpiedzy i prowokatorzy mogą przedostać się do szeregów partii jedynie w tym wypadku, gdy w niedostatecznym stopniu stosowano wypróbowaną zasadę demokratycznego centralizmu w różnych organizacjach partyjnych. Jeżeli błędy takie się zakradły należy je naprawić, należy zwalczać politykę grup i frakcji.

WKP(b) drogowskazem dla KP Francji

Należy — podkreśla Thorez — bez najmniejszych wahań walczyć o linię partii przeciwko wszelkim odchyleniom oportunistycznym lub sekciarskim. W partii nie mogą istnieć dwie linie. Istnieje tylko jedna linia — rewolucyjna linia proletarjatu, leninowsko - stalinowska linia partii komunistycznej. Obecne plenum Komitetu Centralnego jest nowym świadectwem, iż ta linia generalna nie została naruszona w żadnej organizacji partyjnej. Trzeba również podkreślać stale konieczność krytyki i samokrytyki.

Zaprzeczając oszczerstwom reakcji jakoby w łonie Komunistycznej Partii Francji istniały opozycyjne prądy, a nawet zwolennicy Tito, Thorez stwierdził, że wrogowie komunistów biorą życzenia za rzeczywistość. Mogę ich zapewnić — oświadcza mówca — że ich płonne nadzieje są całkowicie bezpodstawne.

Po pierwsze, dla nas członków partii po 32 latach budowy socjalizmu w ZSRR, po 30 latach pracy w szeregach naszej partii nie ulega najmniejszej wątpliwości, że droga, którą wybraliśmy jest jedynie słuszna. 30 lat kroczymy drogą wskazaną przez Lenina i Stalina i zamierzamy nadal iść po tej drodze.

Po wtóre, żywimy bezwzględne zaufanie, bez najmniejszych zastrzeżeń do WKP(b) i do Stalina. Chodzi tu o zaufanie oparte na doświadczeniu życiowym, oparte na naukowej pewności, chodzi tu o zaufanie polityczne, które nie wyklucza a wręcz przeciwnie wzmaga naszą miłość do Stalina.

Po trzecie, nasi wrogowie chcieliby wykryć opozycję w szeregach naszego kierownictwa. Nie doceniają oni pochodzenia naszych przywódców, nie doceniają faktu, że ukształtowali się oni w duchu Lenina i Stalina jako zespołowe kierownictwo, pracując wspólnie, popierając się wzajemnie, krytykując jak bracia i przeżywając wspólnie wiele prób. Podżegacze wojenni i ich agenci mylą się, jeśli sądzą, że potrafią „wywołać zamieszanie" w naszej partii. Połamią sobie oni na tym zęby.

W zakończeniu swego przemówienia Thorez zwrócił uwagę na konieczność wzmożenia akcji werbowania nowych członków i dbania zarówno o jakościowy jak i ilościowy stan szeregów partyjnych.

Przemówienie Prezydenta RP

DOKOŃCZENIE ZE STR. 1

z niewoli kapitalistycznej, w przywróceniu jej godności społecznej w Polsce Ludowej, jest dziś zrozumiałą i jasną dla całego narodu. Kongres Jedności Klasy Robotniczej był właśnie tym historycznym przełomem, który utorował narodowi jasną drogę w przyszłość, pogłębił świadomość kierunku naszej ogólno-społecznej pracy twórczej. Wzbudził on przez to wiarę w przyszłość wśród milionów prostych ludzi, rozświetlił horyzonty, ożywił zapał w sercach ludzkich, podniósł godność człowieka pracującego i czcią otoczył jego twórczy wysiłek.

Wyrazem tego zapału jest np. fakt przekroczenia zadeklarowanych przez klasę robotniczą składek na budowę Wspólnego Domu Partyjnego. Zadeklarowano wówczas zebranie miliarda złotych, zebrano do dnia dzisiejszego 1.850.000.000 złotych i niewątpliwie osiągnięta zostanie suma 2 miliardów. Oczywiście nie jest to jedyny i nie najbardziej znamienny fakt. Wyrazem tego zapału jest oczywiście olbrzymi wzrost współzawodnictwa pracy, masowe formy tego współzawodnictwa, wielki wzrost wysiłku racjonalizatorów, robotników-wynalazców, którzy tworzą nowe formy, nowe sposoby naszej produkcji ogólno-narodowej.

PZPR przewodniczką w marszu do socjalizmu

Polska Zjednoczona Partia Robotnicza staje się przewodniczką tych wszystkich ludzi pracujących, partyjnych i bezpartyjnych, pracowników fizycznych i umysłowych, robotników, chłopów i inteligencji pracującej w marszu ku nowym, lepszym warunkom życia, w marszu do nowego ustroju społecznego, w marszu do socjalizmu. Bo dopiero socjalizm tworzy warunki pełnego wyzwolenia człowieka i czyni jego pracę twórczą przedmiotem dumy i zaszczytu, źródłem bohaterstwa i patriotyzmu, wyrazem najwyższej czci i honoru.

Socjalizm przetwarzają swym wysiłkiem twórczym w rzeczywistość już dziś przodujący ludzie naszego narodu — przodownicy pracy, entuzjaści współzawodnictwa, racjonalizatorzy, wynalazcy — ta wielka armia twórców pracy, która w codziennym ofiarnym wysiłku kształtuje byt i przyszłość naszego narodu.

Otoczmy więc czcią i szacunkiem tych przodujących ludzi i ich twórczy wysiłek.

Niech żyją przodownicy pracy — nowi przodujący ludzie naszego narodu!

Konferencja Głównej Komisji do Spraw Kultury

W dniu 9 grudnia br. odbyła się w gmachu Prezydium Rady Ministrów konferencja, zwołana przez Komisję Główną do Spraw Kultury, która przeprowadza na szeroką skalę zakrojoną akcję lustracji świetlic w mieście i na wsi.

W wyniku konferencji wyjadą w teren w okresie grudzień 1949 r. — luty 1950 r. ekipy złożone z literatów, artystów i działaczy kulturalno - oświatowych, by zapoznać się na miejscu z pracą świetlic zw. zawodowych, ZSCh i innych organizacji społecznych. Materiały przez nich zdobyte przyczynią się do wypracowania przez Komisję Główną do Spraw Kultury wytycznych dla pracy świetlic na terenie miast i wsi.

Niemiecka Republika Demokratyczna buduje fundamenty jednolitych i pokojowych Niemiec

Oświadczenie ministra Wyszyńskiego w Berlinie

BERLIN (PAP). W środę 14 bm. przybył z Paryża do Berlina, stolicy Niemieckiej Republiki Demokratycznej z pierwszą oficjalną wizytą minister spraw zagranicznych ZSRR Andrzej Wyszyński, jako gość rządu Republiki.

Ministra Wyszyńskiego powitali na lotnisku: wicepremierzy Ulbricht, Nuschke i Kastner, minister spraw zagranicznych Dertinger, przewodniczący Tymczasowej Izby Ludowej Dickmann, nadburmistrz Berlina Ebert, przedstawiciele niemieckich stronnictw demokratycznych, wyżsi urzędnicy MSZ Niemieckiej Republiki Demokratycznej.

Ministra Wyszyńskiego powitali również szefowie misji dyplomatycznych: radzieckiej — Puszkin, polskiej misji wojskowej — gen. Prawin, misji czechosłowackiej — dr. Fischel, węgierskiej — dr. Kevesz oraz inni.

W odpowiedzi na przemówienie powitalne min. Dertingera min. Wyszyński wyraził swe zadowolenie z pobytu w Berlinie, gdyż „bez względu na to, że ktokolwiek będzie nazywał inne miasta niemieckie miastami stołecznymi — stolicą Niemiec był, jest i będzie Berlin".

Oświadczenie min. Wyszyńskiego

Minister Wyszyński złożył wobec przedstawicieli prasy następujące oświadczenie:

„Niemcy przeżywają znamienny okres. Utworzenie Niemieckiej Republiki Demokratycznej oznacza początek nowego etapu historycznego w życiu narodu niemieckiego. Gdy w zachodnich strefach Niemiec pod kierownictwem imperializmu światowego organizowane są siły reakcji i czyni się wysiłki, zmierzające do restauracji niemieckiego kapitału monopolistycznego i władzy militarystów, do przekształcenia Niemiec zachodnich w bazę agresji — tu, w Niemieckiej Republice Demokratycznej zakłada się podwaliny pod jednolite, demokratyczne i miłujące pokój Niemcy.

Historyczne i międzynarodowe znaczenie utworzenia Niemieckiej Republiki Demokratycznej ujawnił w sposób genialny w swym piśmie powitalnym do prezydenta Niemieckiej Republiki Demokratycznej Pana Wilhelma Piecka i premiera Pana Otto Grotewohla — szef rządu radzieckiego Stalin. Utworzenie republiki niemieckiej, demokratycznej i miłującej pokój, jak powiedział w tym liście Stalin — stanowi punkt zwrotny w dziejach Europy.

Utworzenie Niemieckiej Republiki Demokratycznej oznacza powstanie w Europie nowego państwa, które weszło na szlak walki o pokój i przyjaźń między narodami.

Istnienie w centrum Europy niemieckiego państwa demokratycznego, dążącego do pokojowych i przyjaznych stosunków z innymi miłującymi pokój państwami stanowi niezwykle potężny czynnik pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego. Istnienie miłujących pokój Niemiec demokratycznych obok Zw. Radzieckiego, konsekwentnego i stanowczego bojownika o pokój i wolność narodów, wyklucza, jak wskazał premier Rady Ministrów ZSRR Stalin „możliwość nowych wojen w Europie i kładzie kres przelewowi krwi w Europie i uniemożliwia ujarzmienie krajów europejskich przez imperialistów świata".

Przez historyczny akt utworzenia Niemieckiej Republiki Demokratycznej naród niemiecki potwierdził swe zdecydowanie walki o jednolite, niepodległe, demokratyczne i miłujące pokój Niemcy. Wykonanie tego szlachetnego zadania przyczyni się do ustalenia trwałego pokoju w Europie. Przy wykonywaniu tego zadania naród niemiecki spotka się z czynnym poparciem narodu radzieckiego, nieugięcie i stanowczo realizującego politykę pokoju. Umocnienie więzów przyjaźni między narodami niemieckim i radzieckim ma ogromne znaczenie historyczne i międzynarodowe. Narody radziecki i niemiecki dysponują wszelkimi możliwościami pomyślnego rozwiązania tego wielkiego zadania historycznego, przez co zapewnią triumf pokoju w Europie.

W pierwszym dniu swego pobytu w Berlinie min. Wyszyński złożył wizytę ministrowi spraw zagranicznych Niemieckiej Republiki Demokratycznej Dertingerowi, następnie prezydentowi Wilhelmowi Pieckowi, a wobec chorohy premiera Grotewohla min. Wyszyński złożył wizyty wicepremierom Nuschke i Kastnerowi.

Również w pierwszym dniu swego pobytu w Berlinie min Wyszyński zwiedził siedzibę demokratycznego magistratu Wielkiego Berlina i złożył wizytę nadburmistrzowi stolicy Niemiec — Ebertowi.

Zwycięski wódz nowej epoki

Fragmenty artykułu tow. Bolesława Bieruta

Artykuł ten ukaże się w 6 numerze „Nowych Dróg" poświęconym 70-leciu urodzin towarzysza Stalina

STALIN... Imię to wyrosło na przełomie dwóch epok.

Ginąca — doprowadziła do największego pognębienia Człowieka.

Nowa — rozpłomienia się coraz potężniejszym blaskiem zwycięstwa jego wolności. Imię Stalina jest symbolem tego zwycięstwa.

*

Stając na czele wszystkich uciskanych i wyzyskiwanych w walce o obalenie tyranii imperialistycznej, realizując w tej walce sojusz robotników z chłopstwem pracującym i masami ludowymi, prowadzącymi walkę narodowo - wyzwoleńczą — partia proletariatu wznosi sztandar wyzwolenia w imieniu olbrzymiej większości społeczeństwa przeciwko jego znikomej mniejszości. Hegemonia klasy robotniczej zmierza do realizacji przez proletariat wielkiej misji rewolucyjnej w celu zmiany stosunków społecznych w interesie olbrzymiej większości ludzi na całym świecie i zbudowania społeczeństwa socjalistycznego. Oczyścić ludzkości drogę rozwoju i twórczego postępu przez zerwanie z niej kajdan klasowego ucisku i wyzysku, zbudować społeczeństwo bezklasowe — oto cel rewolucji proletariackiej, oto podstawowe i naczelne zadanie programowe dyktatury proletariatu. Poprzez dyktaturę proletariatu realizują się dążenia wyzwoleńcze całego ludu pracującego, wszystkich uciskanych i wyzyskiwanych.

Hegemonia proletariatu jest rewolucyjnym przeciwstawieniem się dotychczasowej hegemonii burżuazji, która narzuciła ludzkości dyktaturę imperializmu. Imperializm skupia pod swą władzą nie tylko potężne środki gospodarcze. Dysponuje on również aparatem państwowym i zespołem środków politycznych, w których wielostronne formy oszustwa splatają się na przemian z metodami bezlitosnego terroru i gwałtu. Przy pomocy oszustwa i gwałtu burżuazja imperialistyczna sprawuje swą hegemonię nad olbrzymią większością wyzyskiwanych i tyranizowanych przez nią ludzi.

Józef Stalin w swoim gabinecie przy pracy

Wysadzając w powietrze całą nadbudowę społeczną, która strzegła i chroniła ustrój tyranii i wyzysku, głosząc, że jest to ustrój niezmienny i nienaruszalny — klasa robotnicza pomaga podnieść się i wyprostować wszystkim pognębionym i uciemiężonym, wszystkim dźwigającym jarzmo burżuazyjnego ustroju społecznego.

Rewolucja proletariacka zapoczątkowała nową erę w dziejach ludzkości

Towarzysz Stalin mówił w 10-tą rocznicę Rewolucji Październikowej:

„W przeszłości rewolucje kończyły się zazwyczaj zastąpieniem u steru rządów jednej grupy wyzyskiwaczy inną grupą wyzyskiwaczy. Wyzyskiwacze zmieniali się, wyzysk pozostawał. Tak się rzecz miała podczas wyzwoleńczych ruchów niewolników. Tak się rzecz miała w okresie powstań chłopów pańszczyźnianych. Tak się rzecz miała w okresie znanych „wielkich" rewolucji w Anglii, we Francji, w Niemczech. Nie mówię o Komunie Paryskiej, która była pierwszą, pełną chwały, bohaterską, aczkolwiek nie uwieńczoną powodzeniem, próbą proletariatu zwrócenia historii przeciw kapitalizmowi.

Rewolucja Październikowa różni się zasadniczo od tych rewolucji. Stawia sobie ona za cel nie zastąpienie jednej formy wyzysku inną formą wyzysku, jednej grupy wyzyskiwaczy inną grupą wyzyskiwaczy, lecz zniesienie wszelkiego wyzysku człowieka przez człowieka, zniesienie wszelkich grup wyzyskiwaczy, ustanowienie dyktatury proletariatu, ustanowienie władzy najrewolucyjniejszej klasy ze wszystkich klas uciskanych, jakie istniały dotychczas, zorganizowanie nowego, bezklasowego społeczeństwa socjalistycznego.

Właśnie dlatego zwycięstwo Rewolucji Październikowej oznacza gruntowny przełom w historii ludzkości, gruntowny przełom w losach dziejowych kapitalizmu światowego, gruntowny przełom w ruchu wyzwoleńczym proletariatu światowego, gruntowny przełom w sposobach walki i formach organizacji, w życiu codziennym i tradycjach w kulturze i ideologii mas wyzyskiwanych całego świata."

Rewolucja proletariacka, to znaczy rewolucja socjalistyczna, oznacza narodziny nowej ery w dziejach ludzkości, ponieważ wprowadza ona gruntowny przełom w całokształcie stosunków społecznych: ekonomicznych, politycznych, kulturalnych i ideologicznych, wprowadza gruntowny przełom w życiu mas pracujących i w życiu codziennym każdego człowieka. Rewolucja proletariacka to rewolucja, w której proletariat obejmuje przewodnictwo w walce wszystkich uciskanych i wyzyskiwanych o nowy, lepszy ustrój społeczny, w walce o nową erę dziejów ludzkich. Formą polityczną stosunków społecznych w okresie przejściowym od starego do nowego ustroju, od kapitalizmu do socjalizmu jest państwo dyktatury proletariatu.

Lenin i Stalin o dyktaturze proletariatu

Teorię i taktykę rewolucji proletariackiej w ogóle i dyktatury proletariatu w szczególności wypracowali i nakreślili Lenin i Stalin. W myśl tej teorii i taktyki organizowali siły do walki rewolucyjnej i kierownictwo tą walką.

Dookoła pojęcia „dyktatury proletariatu" wytworzyło się wiele błędnych poglądów i nieporozumień, m. in. również u nas w Polsce. Dlatego celowym będzie powołać się na kilka określeń Lenina i Stalina, nie pozostawiających żadnych wątpliwości.

Dyktatura proletariatu — to władza rewolucyjna, opierająca się na przemocy nad burżuazją. Oto, co mówi Lenin:

„Dyktatura proletariatu nie jest zakończeniem walki klasowej, lecz jest jej kontynuowaniem w nowych formach. Dyktatura proletariatu jest to walka klasowa proletariatu, który zwyciężył i wziął w swe ręce władzę polityczną, walka przeciw burżuazji zwyciężonej, ale nie unicestwionej, która nie przestała istnieć i nie przestała stawiać oporu, która spotęgowała swój opór"...

Należy zwrócić uwagę, że i u nas w Polsce po zwycięstwie władzy ludowej, w której hegemonem jest proletariat, walka klasowa nie znikła, lecz trwa w nowych formach, ponieważ klasy reakcyjne — zwyciężone, ale nie unicestwione — przestały stawiać oporu, a nawet potęgują ten opór, zmieniając jego formy.

„Dyktatura proletariatu — mówi dalej Lenin — *jest to szczególna forma sojuszu klasowego między proletariatem, awangardą ludu pracującego i licznymi nieproletariackimi warstwami ludu pracującego (drobnomieszczaństwo, drobni posiadacze, chłopstwo, inteligencja itd.) lub ich większością, sojuszu przeciw kapitałowi, sojuszu, mającego na celu zupełne obalenie kapitału, całkowite zdławienie oporu burżuazji i prób restauracji z jej strony, sojuszu mającego na celu ostateczne stworzenie i utrwalenie socjalizmu"*...

Należy zwrócić uwagę, że i u nas w Polsce władza ludowa opiera się na sojuszu klasy robotniczej z nieproletariackimi warstwami ludu pracującego, sojuszu, którego cele nie różnią się od sformułowanych wyżej przez Lenina.

I wreszcie:

„Dyktatura proletariatu... — mówi Lenin — *nie jest tylko przemocą nad wyzyskiwaczami i nie jest nawet głównie przemocą. Ekonomiczną podstawą tej przemocy rewolucyjnej, rękojmią jej żywotności i powodzenia jest to, że proletariat reprezentuje i urzeczywistnia wyższy typ społecznej organizacji pracy w porównaniu z kapitalizmem. W tym tkwi sedno rzeczy. W tym tkwi źródło siły i rękojmia niechybnego, całkowitego zwycięstwa"*...

Na czym polega wyższy — w porównaniu z kapitalizmem — typ społecznej organizacji pracy? Na socjalistycznych formach władania środkami produkcji, na planowym regulowaniu procesów gospodarczych, na socjalistycznych metodach pracy, opartych o współzawodnictwo, niemożliwe w ustroju kapitalistycznym.

Takie cele postawiła i urzeczywistnia budując fundamenty socjalizmu władza ludowa w Polsce.

„*Dyktatura proletariatu* — mówi tow. Stalin — *jest narzędziem rewolucji proletariackiej, jej organem, jej najważniejszym punktem oparcia, powołanym do życia po to, aby po pierwsze, zgnieść opór obalonych wyzyskiwaczy i utrwalić swe zdobycze, po drugie, doprowadzić rewolucję proletariacką do końca, doprowadzić rewolucję do zupełnego zwycięstwa socjalizmu*".

Dzięki zwycięstwu rewolucji proletariackiej i dyktatury proletariatu w ZSRR, dzięki pomocy Stalina i narodu radzieckiego — Polska i inne państwa wyzwolone przez Armię Radziecką z przemocy imperialistycznych najeźdźców hitlerowskich mogą realizować dziś funkcje dyktatury proletariatu w formie demokracji ludowej.

Demokracja ludowa jest olbrzymim osiągnięciem historycznym, które naród nasz i narody krajów wyzwolonych przez Armię Radziecką zawdzięczają zwycięstwu dyktatury proletariatu w ZSRR, dokonanemu pod kierownictwem partii Lenina — Stalina. Demokracja ludowa, umacniając kierowniczą rolę polskiej klasy robotniczej, zabezpieczy niezłomnie narodowi polskiemu zwycięstwo socjalizmu w Polsce.

O zwycięstwie tym możemy mówić z tak głębokim przekonaniem i wiarą właśnie dlatego, że mamy przed sobą historyczne doświadczenie oraz wzór drogi i walki, którą kierowali Lenin i Stalin, a która doprowadziła do zwycięstwa socjalizmu w ZSRR. Doświadczenie historyczne ostatnich dziesięcioleci potwierdziło w pełni słuszność teorii marksizmu - leninizmu, potwierdziło ogromną doniosłość zgodności idei naukowej z praktyką rewolucyjną, kształtując zaś naszą świadomość w duchu wielkiej rewolucyjnej ideologii proletariatu — ideologii nowej epoki — dało nam niezawodną busolę w codziennej pracy praktycznej.

Sromotne fiasko interwencji kapitalistycznej przeciw ZSRR

Wielka Rewolucja Październikowa stworzyła epokowy zwrot w dotychczasowym rozwoju historii świata. Mierzyć jej znaczenie ramami narodowymi, czy geograficznymi byłoby wielkim błędem. Nie oceniały jej bynajmniej w podobny sposób zjednoczone przeciw niej siły klasowe, broniące systemu imperialistycznego, w którym rewolucja proletariacka uczyniła potężny wyłom.

Próby likwidacji „wyłomu", podejmowane w latach 1919 — 1921 przez koalicję imperialistyczną „14 państw" skończyły się niepowodzeniem i musiały być zaniechane gdy front zaczął trzeszczeć w wielu ogniwach. Pozostawała wówczas na dzieja, że pierwsza w świecie dyktatura proletariatu nie utrzyma się wobec trudności, zarówno wewnętrznych, jak i organizowanych planowo przez otoczenie kapitalistyczne. Okazało się, że dyktaturą proletariatu potrafiła nie tylko sprostać wszystkim trudnościom, ale w walce z nimi umacniała się, hartowała, urastała w potęgę. W ciągu 15 lat z kraju zacofanego ekonomicznie uczyniła kraj kwitnący i społeczeństwo zwarte, rosnące, jednolite, rozwijające swą nową kulturę i gospodarkę socjalistyczną w tempie niespotykanym dotychczas w dziejach. Wówczas misję likwidacji „wyłomu" podjęła najbardziej agresywna i buńczuczna „oś faszystowska", podszczuwana w tym kierunku skrycie przez rządy innych państw imperialistycznych. Próba skończyła się sromotną katastrofą i rozgromem agresorów, a „wyłom", we froncie ros szerzył się znacznie. Nie ulega wątpliwości, że wszelkie nowe tego rodzaju próby musiałyby się skończyć ostatecznym załamaniem się całego frontu imperialistycznego.

Partia zbudowana przez Lenina i Stalina — wzorem partii proletariackiej

Siłą kierującą zwycięską rewolucją i utrwaleniem dyktatury proletariatu oraz jej wszystkimi zdobyczami była partia leninowska. Towarzysz Stalin mówi, że od chwili zwycięstwa Rewolucji „*partia nasza z siły narodowej przekształciła się w siłę, w przeważnej mierze, międzynarodową*". Jakże głęboko trafne okazały się te słowa w świetle doświadczenia minionego okresu, jakże trafnie odzwierciedlają dzisiejszą rolę WKP(b). Partia zbudowana przez Lenina i Stalina jest wzorem partii proletariackiej, która potrafiła skupić pod swym sztandarem wielomilionowe masy pracujące i zyskać wśród nich najwyższy autorytet i bezgraniczne zaufanie. Jest ona wzorem partii, która zawsze wysoko niosła sztandar internacjonalizmu, nie szczędząc sił, aby wzmacniać i rozszerzać związek mas pracujących całego świata. Rolę partii, uczucia i przywiązanie jakie budzi ona w swych ofiarnych, zwartych, bojowych szeregach wyraził towarzysz Stalin nad trumną Lenina, składając w imieniu partii wielką przysięgę porywającą do dalszych czynów:

„My, komuniści — jesteśmy ludźmi szczególnego pokroju. Skrojeni jesteśmy ze szczególnego materiału. Stanowimy armię wielkiego stratega proletariackiego, armię towarzysza Lenina. Nie ma nic chlubniejszego ponad zaszczyt należenia do tej armii. Nie ma nic chlubniejszego ponad miano członka partii, której twórcą i kierownikiem jest towarzysz Lenin".

Tak jak Lenin strzeże towarzysz Stalin ponad wszystko czystości ideologicznej partii, uczy ją poznawać naukę marksizmu - leninizmu i wiązać ją z praktyką rewolucyjną. Uczy ją walczyć z wszelkimi odchyleniami ideologicznymi, z oportunizmem, z sekciarstwem i frakcyjnością. Szczególną troską otacza sprawę jak najbliższej codziennej łączności organizacji partyjnych z bezpartyjnymi masami robotników i chłopów. Budzi w partii czujność rewolucyjną i przekazuje jej swoją wielką wiedzę stratega, umiejącego stosować elastyczną, przemyślaną taktykę w oparciu o dokładną analizę konkretnych warunków akcji. Pod kierownictwem towarzysza Stalina WKP(b) ani na chwilę nie traciła z oczu perspektywy międzynarodowej i związku swych zadań z wielką ideą wyzwoleńczą, która nurtowała coraz silniej w sercach i umysłach milionów ludzi uciskanych i wyzyskiwanych we wszystkich krajach świata. Im silniej występowały skutki ogólnego kryzysu, którym dotknięty jest cały system gospodarki kapitalistycznej — tym wyraźniejszy stawał się dla mas pracujących międzynarodowy charakter Rewolucji Październikowej, jej wielkie przełomowe i ogólnoświatowe znaczenie.

Towarzysz Stalin rozbił dywersję trockistów i prawicowych oportunistów

Podkreślając nieustannie olbrzymie znaczenie teorii dla prawidłowego kierowania ruchem robotniczym, dla uniknięcia błędów w polityce, dla słusznej oceny wydarzeń i trafnego przewidywania ich rozwoju — towarzysz Stalin przestrzegał przed książkowym, dektrynerskim, sztywnym jej traktowaniem.

„Opanować teorię marksistowsko-leninowską — znaczy to umieć... wzbogacać ją w nowe twierdzenia i wnioski, umieć ją rozwijać i posuwać naprzód nie cofając się przed tym, by — biorąc za punkt wyjścia istotę teorii — zastąpić niektóre już przestarzałe jej twierdzenia i wnioski nowymi twierdzeniami i wnioskami, odpowiadającymi nowej sytuacji dziejowej.

Teoria marksistowsko - leninowska nie jest dogmatem, lecz wytyczną działania".

Po śmierci Lenina trockiści i prawicowi oportuniści pod pozorem obrony teoretycznych założeń marksizmu - leninizmu, które najwulgarniej wypaczali — usiłowali podważyć wewnętrzną spoistość partii i wzbudzić nieufność do jej kierownictwa. Gdy zmieniająca się sytuacja wymagała zmiany planu strategicznego, gdy od etapu odbudowy gospodarczej partia przechodziła do planowego budowania społeczeństwa socjalistycznego — trockiści przeciwstawili wysiłkom partii „argumenty" o niemożności zbudowania socjalizmu w jednym kraju, zwłaszcza tak zacofanym ekonomicznie, jak Rosja. Cóż było podłożem tej argumentacji, która okazała się nie tylko tchórzliwym panikierstwem i niewiarą w siły klasy robotniczej ale i zamaskowaną dywersją, mającą na celu podważenie od wewnątrz państwa proletariackiego? Podłożem było fałszywe ujęcie istoty sojuszu robotniczo - chłopskiego po zwycięstwie rewolucji proletariackiej, fałszywe ujęcie istoty hegemonii klasy robotniczej w socjalistycznej przebudowie warunków życia szerokich proletariackich i półproletariackich warstw ludu pracującego. Towarzysz Stalin rozbił te usiłowania trockizmu, ujawnił ich obce klasowo, oportunistyczne podłoże i rozwinął dalej leninowską teorię o możliwości i konieczności budowy socjalizmu w ZSRR. „*Proces odpadania od imperializmu szeregu nowych krajów* — pisał towarzysz Stalin — *odbywać się będzie tym prędzej i gruntowniej, im gruntowniej wzmacniać się będzie socjalizm w pierwszym zwycięskim kraju*". Zadanie budowy socjalizmu postawione zostało przez towarzysza Stalina jako zadanie umacniania przesłanek rewolucji światowej. Stalinowski plan strategiczny nigdy nie tracił związku z sytuacją międzynarodową, z rolą ZSRR jako awangardy i hegemona światowego ruchu wyzwoleńczego. Ale rozszerzanie wyłomu w światowym froncie imperialistycznym proletariat ZSRR mógł przeprowadzić w ówczesnej sytuacji tylko budując socjalizm.

Związek Radziecki — przodującym krajem świata

Gdy partia przystąpiła do planowej przebudowy gospodarczej wysuwając hasło szybkiego uprzemysłowienia kraju w oparciu o nowoczesną technikę — prawicowi oportuniści we wspólnym bloku z niedobitkami trockistowskimi znów usiłowali posiać panikę i podważyć wewnętrzną spoistość partii, wysuwając zgniłe argumenty o nierealności planu socjalistycznej przebudowy przemysłu, o niemożliwości socjalistycznej rozbudowy karłowatej gospodarki chłopskiej. Towarzysz Stalin rozbił te usiłowania i rozwinął dalej leninowską teorię o charakterze i zadaniach budownictwa socjalistycznego, o środkach socjalistycznej przebudowy wsi na podstawie kolektywizacji i mechanizacji drobnego rolnictwa, oraz wyrugowania elementów kapitalistycznych z gospodarki wiejskiej:

„Kluczem do rekonstrukcji gospodarki rolnej jest szybkie tempo rozwoju naszego przemysłu" — wskazywał towarzysz Stalin w r. 1929.

A w kilka miesięcy później — pisał w artykule *„Rok wielkiego przełomu"*:

„Stajemy się krajem metalu, krajem automobilizacji, krajem traktoryzacji. I gdy posadzimy ZSRR na automobil a chłopa na traktor — wtedy niechaj spróbują nas dogonić szanowni kapitaliści, chełpiący się swoją „cywilizacją". Zobaczymy jeszcze, które kraje będzie można wówczas „zaliczyć" do zacofanych, które zaś do przodujących".

Oportunistyczne obawy i zgniłe argumenty kapitulantów obalała klasa robotnicza ZSRR przekraczając plany, zwyciężając współzawodnictwie, przyśpieszając tempo budownictwa, które prawicowcy i trockiści uważali za nieosiągalne.

Rozwój ekonomiki kraju w drodze planowego budownictwa socjalistycznego przekształcił ZSRR w kraj przodujący, w samodzielny i potężny bastion przemysłu „niezależny od kaprysów kapitalizmu światowego". Rozwój kolektywnej gospodarki rolnej stworzył podstawę ekonomiczną i organizacyjną dla usunięcia odwiecznego przeciwieństwa między wsią i miastem, podniesienia poziomu życia mieszkańców wsi do poziomu bytu i kultury mieszkańców miast. Wzmocniło to moralno-polityczną jedność całego społeczeństwa radzieckiego.

Wszystkie te wyniki razem wzięte podniosły warunki kraju, umożliwiły zaopatrzenie Armii Czerwonej w nowoczesny sprzęt wojenny i w rezultacie zapewniły jej zwycięstwo w najbardziej trudnym i decydującym okresie — w okresie wojny z najazdem hord hitlerowskich.

Życie i działalność towarzysza Stalina przepojone są najgłębszym internacjonalizmem

Całe życie i działalność praktyczna towarzysza Stalina, tak samo jak wszystkie jego prace teoretyczne, przepojone są najgłębszym internacjonalizmem rewolucyjnym. Jak Lenin, wczuwał się towarzysz Stalin w tętno światowego ruchu rewolucyjnego i tak samo jak Lenin żywo reagował na wszystkie jego przejawy i problemy. Swą mądrą, wnikliwą radą pomagał poszczególnym partiom w ramach Międzynarodówki Komunistycznej przełamywać trudności, usuwać przeszkody, wyprostowywać przegięcia czy odchylenia lub wahania ideologiczne. Polski ruch robotniczy, któremu przewodziła Komunistyczna Partia Polski, a w czasie wojny — PPR, wiele zawdzięcza głębokim, trafnym radom i pomocy towarzysza Stalina. W procesie swego dojrzewania ideologicznego i organizacyjnego KPP, kierując bohaterską walką polskiego proletariatu, nie uniknęła poważnych kryzysów w wyniku odchyleń w kierownictwie partyjnym od linii politycznej Międzynarodówki Komunistycznej. Towarzysz Stalin brał kilkakrotnie osobiście udział w komisji polskiej powołanej przez egzekutywę MK dla związania powstałych problemów. Jego uwagi nosiły zwykle charakter zasadniczych rozważań teoretycznych lub organizacyjnych, były one zastosowaniem nauk marksizmu - leninizmu do konkretnych spraw, jakie wysuwało życie. Tego rodzaju pomoc miała wielkie znaczenie dla rozwoju partii w organizację bojową nowego typu, taką jaką była WKP(b), w organizację wierną niezłomnie i do końca zasadom marksizmu - leninizmu.

Dzięki zwycięstwu Rewolucji Październikowej ruch robotniczy w większości krajów kapitalistycznych otrząsnął się z oportunistycznych tradycji II Międzynarodówki i stanął twardo na gruncie ideologii marksistowsko - leninowskiej. Państwo proletariackie stało się bazą i ośrodkiem światowego ruchu rewolucyjnego, „*którego ruch ten nigdy nie miał i wokół którego może on się teraz skupiać, organizując jednolity front rewolucyjny proletariuszy i narodów uciskanych wszystkich krajów przeciw imperializmowi*". (Stalin).

Pod dowództwem towarzysza Stalina Armia Radziecka rozgromiła hordy hitlerowskie

Jako wódz światowego ruchu rewolucyjnego, towarzysz Stalin wskazywał masom pracującym całego świata swą nauką, swym doświadczeniem i przykładem partii, którą bezpośrednio kierował, przykładem WKP(b) — jasną i słuszną drogę walki.

Gdy po przewrocie hitlerowskim w Niemczech wzrosły dążenia agresywne państw faszystowskich, ZSRR nie szczędził wysiłków, aby przeciwstawić dążeniom państw napastniczych inicjatywę bezpieczeństwa zbiorowego w ramach Ligi Narodów. Pod mądrym kierownictwem towarzysza Stalina ZSRR broni konsekwentnie pokoju i przeciwstawia się polityce monachijskiej, zachęcającej państwa faszystowskie do wojny. Wreszcie, widząc bezowocność wysiłków zabezpieczenia pokoju wespół z państwami zachodnimi — towarzysz Stalin zaleca czujność wobec usiłowań wplątania ZSRR w konflikty i wzmacnianie więzów przyjaźni z masami pracującymi zainteresowanymi w zachowaniu pokoju.

Znamiennym przykładem postawy internacjonalistycznej i dalekowzrocznej perspektywy jest przemówienie towarzysza Stalina w dwa tygodnie po napaści hitlerowskiej na ZSRR — 3 lipca 1941 r.

„Celem tej ogólnonarodowej wojny przeciwko ciemiężcom faszystowskim jest nie tylko usunięcie niebezpieczeństwa, które zawisło nad naszym krajem, ale i udzielenie pomocy wszystkim narodom Europy, jęczącym w jarzmie niemieckiego faszyzmu..."

W chwili gdy kilkaset dywizji hitlerowskich, zebranych z całej Europy i przygotowanych w ciągu 2-ch lat do napaści wtargnęło na ziemię radziecką podchodząc aż do stolicy kraju — towarzysz Stalin przewiduje spokojnie przebieg wojny i stawia przed narodem radzieckim wielkie zadanie międzynarodowe — wyzwolenie z jarzma hitlerowskiego wszystkich narodów Europy.

Ileż nieugiętej woli, ileż dalekowzrocznej przenikliwości umysłu zawiera ta spokojna przewidująca postawa w chwili niewątpliwie ciężkiej dla narodu!

W wielkim, twórczym i genialnym umyśle towarzysza Stalina łączyła się głęboka wiedza polityczna z nauką i doświadczeniem niezrównanego wojskowego dowódcy. Nie jest to, sądzę, sprawą przypadku. Strategia i taktyka walk politycznych ma wiele wspólnego ze strategią i taktyką wojskową. Doświadczenie wojskowe kształtowało się u towarzysza Stalina w procesie wojny domowej, w czasie której partia stawiała go na najbardziej zagrożonych i odpowiedzialnych odcinkach frontu. Jego cechą

(Dokończenie na str. 4)

Szermiercze mistrzostwa Polski

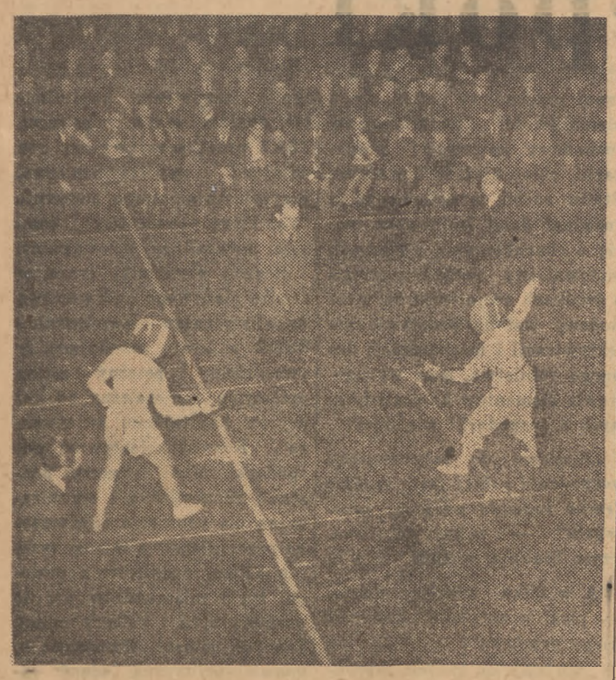

*W sali „Ogniska" w Warszawie odbyły się szermiercze mistrzostwa Warszawy. Na zdjęciu fragment spotkania w walce na floret*y

Foto Film Polski

SPORT

Dalsze zobowiązania sportu polskiego w 70 rocznicę urodzin Towarzysza Stalina

W Warszawie odbyła się akademia z okazji 70-tej rocznicy urodzin Generalissimusa Stalina zorganizowana przez PZB i WOZB.

Na akademii obecne były władze Polskiego Związku Bokserskiego i Warszawskiego Okręgowego Związku Bokserskiego, pięściarze związków zawodowych, przebywający na obozie w Warszawie oraz liczni goście.

Prezes PZB — tow. Jędrzejewski i wiceprezes — tow. Lempart zapoznali obecnych z osiągnięciami sportu radzieckiego, że szczególnym uwzględnieniem pięściarstwa.

Najstarszy zawodnik reprezentacyjny — Franciszek Szymura złożył zobowiązanie, że starsi zawodnicy przekażą młodzieży swe doświadczenie sportowe i służyć będą radą i pomocą fachową.

Na zakończenie zebrani uchwalili wysłanie do Generalissimusa Stalina depeszy, z wyrazami czci i hołdu.

*

W wypełnionej po brzegi sali ZZK w Poznaniu, obradowali sportowcy ZKS „Kolejarz", którzy, po wysłuchaniu referatu delegata ZMP na temat: „Życie i twórcza praca Generalissimusa Stalina", postanowili dla uczczenia 70-rocznicy urodzin Wodza międzynarodowego proletariatu w pełni zrealizować uchwałę Biura Politycznego KC PZPR przez podjęcie apelu ZS „Stal" do współzawodnictwa we wszystkich dziedzinach sportu. Ponadto sportowcy ZKS „Kolejarz" postanowili wszcząć akcję łączności ze wsią i nawiązać dalsze kontakty z Ludowymi Zespołami Sportowymi oraz przekazać swe doświadczenie sportowe młodzieży chłopskiej.

*

Na zakończenie Wojewódzkiej Konferencji Okręgowych Zrzeszeń Sportowych w Katowicach zebrani podjęli zobowiązania dla uczczenia 70-tej rocznicy urodzin Generalissimusa Stalina.

Postanowiono m. in.: zapewnić udział w turnieju gier sportowych i tenisa stołowego wszystkich kół swoich zrzeszeń,

wzmóc czujność klasową w wyborach do zarządów kół i klubów sportowych oraz

dążyć do wychowania sportowców w myśl wskazań Wielkiego Wodza światowego proletariatu — Józefa Stalina.

Postanowiono również zwiększyć wydatnie liczbę uczestników imprez masowych w roku przyszłym oraz popularyzować wychowanie fizyczne, jako jeden ze środków wychowania nowego człowieka.

W zakończeniu uchwalonej rezolucji czytamy: „Zebrani na konferencji zdają sobie sprawę, iż wypełniając przyjęte zobowiązania przyłączają się w ten sposób do obozu zwolenników pokoju i postępu, którego wodzem jest Generalissimus Józef Stalin".

Sportowcy związkowi wyjeżdżają na zawody FSGT

W czwartek, w ostatniej niemal chwili, członkowie ekipy sportowej Polskich Związków Zawodowych otrzymali wizy wjazdowe do Francji na zawody FSGT, wobec czego wyjazd do Paryża nastąpi w piątek, o godz. 14.30.

Przed wyjazdem, w dniu 15 bm. odbyła się w Akademii WF im. gen. Świerczewskiego odprawa ekipy.

Do zebranych zawodników i zawodniczek przemówił przewodniczący Związkowej Rady Kult. Fiz. i Sportu CRZZ — A. Burski, podkreślając, że udział w Zlocie Sportowym FSGT przyczyni się do zacieśnienia więzów przyjaźni mas pracujących Polski i Francji. Następnie zabierali głos kierownicy ekipy Kuszyk i Dołowy.

W imieniu zawodników przemawiał wielokrotny reprezentant Polski — Parpan.

Zdemaskowani szpiedzy i dywersanci z francuskich placówek dyplomatycznych przed Sądem Wojskowym we Wrocławiu

Z pomocą hitlerowców i polskich reakcjonistów usiłowali truć górników, niszczyć huty, kopalnie i fabryki

Streszczenie aktu oskarżenia

Jak wynika z aktu oskarżenia — śledztwo wykazało, że przedstawiciele oficjalnych placówek dyplomatycznych Republiki Francuskiej w Polsce, nadużywając praw i przywilejów dyplomatycznych, gwałcąc przepisy prawa międzynarodowego, uprawiali zakrojoną na szeroką skalę działalność sabotażowo-dywersyjną i szpiegowską, skierowaną przeciw najżywotniejszym interesom państwa polskiego.

Począwszy od roku 1947, zastępca francuskiego attaché wojskowego przy ambasadzie w Warszawie, mjr Humm, zorganizował szeroko rozgałęzioną sieć dywersyjno-szpiegowską. Opierała się ona przede wszystkim na etatowych pracownikach francuskich placówek dyplomatycznych i konsularnych, b. członkach partii hitlerowskiej oraz zbrodniczej organizacji SS, którym udało się zamaskować na terenie Polski, a wreszcie na polskich elementach reakcyjnych.

„Sekretarz-archiwista" ambasady rezydentem wywiadu

Po wyjeździe majora Humm z Polski jesienią ub. roku, funkcję rezydenta wywiadu przejął sekretarz-archiwista ambasady francuskiej w Warszawie — Aymar de Brossin de Méré, zaś w ramach zorganizowanej przez mjr Humm sieci, działalność dywersyjno-sabotażową i szpiegowską uprawiali: sekretarz konsulatu francuskiego we Wrocławiu Witold Jałoszyński — do końca 1947 r. kiedy to opuścił Polskę, Yvonne Bassaler, sekretarka konsulatu francuskiego we Wrocławiu od chwili swego przyjazdu do Polski w czerwcu 1947 r. oraz konsul francuski we Wrocławiu — Guy Monge.

W wyniku likwidacji przez władze Bezpieczeństwa w połowie marca 1949 r. siatki wywiadu francuskiego, działalność szpiegowska oskarżonych została przerwana, a akcja dywersyjno - sabotażowa udaremniona, dzięki czemu szereg ważnych obiektów przemysłowych uchroniono przed zniszczeniem.

Sekretarka konsulatu organizuje dywersję

Jednym z wybitniejszych agentów francuskiej siatki wywiadowczej była Yvonne Bassaler, która dla zamaskowania objęła stanowisko sekretarki w konsulacie francuskim we Wrocławiu. Przejęła ona od swego poprzednika Witolda Jałoszyńskiego kierownictwo zorganizowanej już uprzednio i rozgałęzionej siatki wywiadowczej.

Bassaler wypłacała swym agentom stałe wynagrodzenie pieniężne i kierowała ich na teren województw zachodnich oraz południowych, gdzie na miejscu przeprowadzali oni obserwacje jednostek wojskowych, lotnisk, zakładów przemysłowych i linii komunikacyjnych.

Oskarżona osobiście objeżdżała różne miejscowości Dolnego Śląska, gdzie w drodze obserwacji i przez skontaktowanie się z agentami uzyskiwała dane, stanowiące tajemnicę państwową.

Bassaler, która za swą działalność szpiegowską otrzymywała stałe miesięczne wynagrodzenie, posiadała nielegalnie dwa pistolety oraz amunicję.

Polskie podziemie na francuskim żołdzie

Agenci jej, jak np. oskarżony Jan Kubisiak i Maria Kubisiak należeli najpierw do nielegalnej AK, a następnie do WIN.

Jeden z nich — oskarżony Kubisiak po osiedleniu w r. 1946 we Wrocławiu, zatrudniony został w charakterze tłumacza we Francuskiej Misji Wojskowej dla spraw ekshumacyjnych.

Kierownik tej Misji skontaktował go z Witoldem Jałoszyńskim.

Jałoszyński zwerbował Jana Kubisiaka do pracy na rzecz wywiadu francuskiego za wynagrodzeniem pieniężnym i nadał mu pseudonim „V 2". Za szpiegostwo Kubisiak łącznie otrzymał 600.000 zł.

Obserwacje jednostek wojskowych

Niezależnie od grupy wywiadowczej, kierowanej przez osk. Bassaler, de Méré utrzymywał bezpośrednią łączność z szeregiem agentów, a m. in. z osk. Bazylim Bukisowem, który został zwerbowany w maju ub. roku w Krakowie przez mjr. Humm.

Bukisow (pseudonim „Martin"), który w listopadzie ub. roku został przyjęty na posadę woźnego w konsulacie francuskim we Wrocławiu i aż do aresztowania objeżdżał różne miejscowości — dokonywał obserwacji jednostek wojskowych i obiektów gospodarczych, a także werbował nowych agentów.

Dwa razy w miesiącu pocztą dyplomatyczną zawoził osobiście materiały do de Méré, który w połowie stycznia br. polecił mu wyjechać do zachodnich powiatów województwa wrocławskiego, w celu ustalenia położenia ważnych obiektów i sporządzenia odpowiednich planów.

De Méré zadanie to otrzymał od brytyjskich organów wywiadowczych.

W pierwszych dniach marca br. Bukisow otrzymał od „sekretarza - archiwisty" ambasady francuskiej polecenie zwerbowania około 10 agentów z okolic Wałbrzycha, w celu zorganizowania sieci dywersyjno-sabotażowej, która przez systematyczne uszkadzanie maszyn i zasypywanie chodników, miała niszczyć kopalnie wałbrzyskiego okręgu węglowego.

Aresztowanie przeszkodziło Bukisowowi w wykonaniu zleconych mu czynów.

Za swą pracę na rzecz wywiadu otrzymał on łącznie 1.100.000 zł.

„Serdeczna współpraca" z hitlerowcami

Rezydenci francuskiej sieci dywersyjno - szpiegowskiej szczególnie chętnie opierali się w swej pracy szpiegowsko - dywersyjnej na elementach hitlerowskich.

Tak np. osk. Józef Feldeisen, obywatel francuski narodowości niemieckiej na polecenie de Méré kazał zwerbowanemu przez siebie członkowi dawnej partii hitlerowskiej, Rudolfowi Hilscherowi zniszczyć hutę szkła w Kunicach w powiecie Żary. Zamierzenia te zostały pokrzyżowane przez władze Bezpieczeństwa.

Innym czynnym hitlerowcem, który osobiście kontaktował się z de Méré był Wilhelm Hild, któremu za udzielanie wiadomości stanowiących tajemnicę państwową, obiecano francuski paszport.

Przekazał on m. in. próbkę kopaliny, mającej ważne znaczenie dla obrony państwa.

Konsul francuski we Wrocławiu, Guy Mongé, który dysponował w zastępstwie de Méré oskarżonym Wilhelmem Hildem, kazał mu uszkadzać urządzenia wentylacyjne, w celu systematycznego zatruwania pracujących górników gazami trującymi. Mongé kazał również Hildowi opracować plan uszkadzania maszyn górniczych.

Hild w związku z tym dokonywał obserwacji urządzeń technicznych w kopalniach wałbrzyskich i sporządzał odpowiednie notatki dla realizacji zleconych mu aktów dywersyjnych, którym zapobiegła interwencja władz Bezpieczeństwa.

Inny z agentów konsula Mongé — obywatel francuski narodowości niemieckiej, Albert Hoffman z Bielawy podjął się m. in. dokonywania aktów sabotażu w Państwowych Zakładach Przemysłu Bawełnianego Nr. 1 w Bielawie, za co otrzymał wynagrodzenie pieniężne.

Konsul Mongé w szczególności polecił mu podpalać magazyny z gotową produkcją i surowcami oraz zniszczyć miejscową elektrownię.

W zakończeniu akt oskarżenia precyzuje winę poszczególnych oskarżonych podając kwalifikację prawną ich czynów.

Zakończenie zjazdu delegatów spółdzielni spożywców

Dyskusja, która wypełniła większą część dwudniowych obrad I zjazdu delegatów CSS „Społem" przyniosła krytykę dotychczasowej działalności Centrali i poszczególnych placówek spółdzielczości spożywców.

Uczestnicy dyskusji witali nowopowstający miejski handel detaliczny, jako bratnią organizację, która uzupełniać będzie luki w uspołecznionej sieci detalicznej.

Przedstawiciele spółdzielni spożywców wyrażali również przekonanie, że utworzenie państwowo - spółdzielczej organizacji hurtu spożywczego uporządkuje i wzmocni uspołeczniony aparat hurtowy, a tym samym i detaliczny.

Dnia 15 bm. w godzinach wieczornych zakończyły się dwudniowe obrady Zjazdu Delegatów CSS „Społem".

Zjazd postanowił — zgodnie z uchwałą Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów — przekazać działalność hurtową Centrali nowemu przedsiębiorstwu państwowo - spółdzielczemu. Przyjęto również zmiany w statucie Centrali, uchwalając nową nazwę: Związek Spółdzielni Spożywców z siedzibą w Warszawie. Związek będzie organizacyjną, planistyczną, instrukcyjną i rewizyjną nadbudową nad zrzeszonymi spółdzielniami.

Delegaci spółdzielczości spożywców uchwalili wysłać depesze do Generalissimusa Stalina, Prezydenta Bieruta i Marszałka Rokossowskiego. Wysłano również depeszę z pozdrowieniami do bratniej organizacji radzieckiej.

Zjazd dokonał wyboru nowej Rady Nadzorczej. Bezpośrednio po zakończeniu Zjazdu — Rada ukonstytuowała się jak następuje: przewodniczący — Stanisław Szwalbe (Warszawa), wiceprzewodniczący — Mieczysław Olesiński (Warszawa), sekretarz Irena Strzelecka (Sosnowiec), członkowie — Stefan Brzozowski (Żyrardów) i Karol Strzałkowski (Warszawa).

Obrady Międzynar. Zrzeszenia Robotników Rolnych i Leśnych

Serdeczne powitanie delegacji zagranicznych Referat sekr. ŚFZZ tow. Bolesława Geberta

Dnia 15 bm. w gmachu Związku Nauczycielstwa Polskiego w Warszawie rozpoczęła obrady konferencja konstytucyjna Międzynarodowego Zrzeszenia Związków Zawodowych Robotników Rolnych i Leśnych z udziałem przedstawicieli tych związków zawodowych z 10 państw.

Konferencja obraduje pod hasłami jedności ruchu robotniczego całego świata w jego walce o sprawiedliwość społeczną i pokój.

Za stołami ozdobionymi chorągiewkami państw, biorących udział w konferencji, zasiadają przedstawiciele związków zawodowych robotników rolnych i leśnych ZSRR z przewodniczącym Zw. Zaw. Prac. Leś. i Przem. Drzewnego tow. I. G. Waskowem na czele, delegacje Chin Ludowych, Bułgarii, Czechosłowacji, Rumunii, Węgier, Włoch, Francji i Niemieckiej Republiki Demokratycznej. W skład delegacji polskiej wchodzą przedstawiciele Zw. Zaw. Robotników Rolnych oraz Zw. Zaw. Rob. Leśnych i Przem. Drzewnego. W obradach bierze udział sekretarz ŚFZZ — tow. B. Gebert. Przybyli również liczni goście.

Obrady konferencji zagaił w imieniu Komitetu Organizacyjnego przewodniczący Zw. Zaw. Robotników Rolnych — tow. H. Centkowski.

Tow Centkowski zagajając obrady powitał przybyłe na konferencję delegacje i gości. Szczególnie serdecznie powitali uczestnicy obrad delegację radziecką i chińską.

Z kolei dokonano wyboru prezydium.

Po przyjęciu sprawozdania Komitetu Organizacyjnego złożonego przez tow. H. Centkowskiego, w którym mówca stwierdził m. in., że reakcyjny rząd włoski uniemożliwił zwołanie Konferencji, która wyznaczona była na 15 listopada br. w Bolonii. Jako pierwszy powitał Konferencję minister ob. B. Podedworny.

W imieniu milionów, zrzeszonych w ŚFZZ robotników przemysłu włókienniczego i odzieżowego braterskie pozdrowienia przekazał delegatom sekretarz generalny Międzynarodowego Zrzeszenia Zw. Zaw. Włókniarzy i Odzieżowców, wiceprzewodniczący CRZZ — tow. Aleksander Burski.

W imieniu delegacji polskich przodownic i przodowników pracy rolnictwa i leśnictwa Konferencję powitała tow. Janina Malczyk.

Gorące pozdrowienia od ludu pracującego Warszawy przekazała — sekretarz Warszawskiej Rady Zw. Zaw. — tow. Marczakowa.

Referat tow. Geberta

Zasadniczy referat o sytuacji robotników rolnych i leśnych oraz ich organizacji związkowych w krajach kapitalistycznych, kolonialnych, półkolonialnych i zależnych, jak również o zadaniach, stojących przed Międzynarodowym Zrzeszeniem wygłosił sekretarz ŚFZZ — tow. Bolesław Gebert.

Na wstępie swego referatu mówca wskazał na walkę, jaką podjęli robotnicy rolni wraz z bezrolnymi i małorolnymi chłopami we Włoszech, w Indiach, na Filipinach, w Brazylii i w Tunisie, stwierdzając, że celem rosnącego ruchu robotników rolnych jest zrzucenie kajdan feudalnego i kapitalistycznego wyzysku i ucisku.

Szczególnie szeroko zajął się mówca, sytuacją robotników rolnych w krajach, znajdujących się w zależności od Stanów Zjednoczonych i wykazał, że imperialistyczna, trumanowska polityka „rozwoju krajów zacofanych" sprowadza na ludność tych krajów nędzę i bezprzykładny ucisk.

Warunkom życia i pracy robotników rolnych w krajach kapitalistycznych, kolonialnych i zależnych mówca przeciwstawił sytuację robotników rolnych w Związku Radzieckim i w krajach demokracji ludowej, gdzie żyją oni w warunkach godnych człowieka, gdzie poziom ich życia stale wzrasta i gdzie zaspokajane są wszystkie potrzeby kulturalne robotników.

Dlatego dla spauperyzowanych mas ludności rolniczej w krajach kapitalistycznych, kolonialnych i zależnych przykład Związku Radzieckiego jest gwiazdą przewodnią w ich walce.

Naczelne zadania robotników rolnych i leśnych

Wyciągając wnioski z analizy warunków życia robotników rolnych w różnych krajach, tow. Gebert stwierdził, że robotnicy rolni i leśni w krajach kapitalistycznych, kolonialnych i zależnych powinni walczyć przede wszystkim o prawa związkowe, o prawo do strajku, prawo do gromadzenia się i zrzeszania. Powinni walczyć o podwyżkę płac, o równą płacę dla kobiet, o całkowity zakaz zatrudniania dzieci, o urlopy, o wprowadzenie i rozwój pełnego systemu ubezpieczeń społecznych i dodatków rodzinnych, o udostępnienie robotnikom zdobyczy socjalnych, i zapewnienie odpowiednich warunków mieszkaniowych oraz o zniesienie pracy przymusowej i niewolniczej i o pełne prawa demokratyczne dla robotników rolnych i leśnych.

„Walka o jedność klasy robotniczej — powiedział w zakończeniu referatu tow. Gebert — to walka o jej zwycięstwo, o pokój i socjalizm".

Pozdrowienia od niemieckich Wolnych Zw. Zawodowych

W czasie obrad konferencji wystąpili przedstawiciele delegacji niemieckich wolnych związków zawodowych.

Tow. M. Taubenheim w swym przemówieniu przekazała od 900 tys. niemieckich robotników rolnych i leśnych serdeczne pozdrowienia dla uczestników konferencji.

Tow. Herman Schumacher, przekazał robotnikom rolnym Polski symboliczny pług.

Obrady trwają.

Zwycięski wódz nowej epoki

(Dokończenie ze str. 3)

wybitną jest właśnie to, że umie uogólniać każde doświadczenie w jasne teoretyczne wnioski. „Bitwy, w których wojskami radzieckimi kierował towarzysz Stalin, stanowią najwybitniejsze wzory wojennej sztuki operacyjnej" — czytamy w „Życiorysie". Był zarówno praktykiem wojny, jak i jej teoretykiem, ponieważ jest głębokim myślicielem. Wojna współczesna, to przede wszystkim nauka i organizacja, jedna z dziedzin nauki społecznej. Towarzysz Stalin w dziedzinie problemów społecznych jest niewątpliwie największym uczonym i największym organizatorem, jakiego zna świat współczesny. Naród radziecki i wszystkie narody Europy zawdzięczają towarzyszowi Stalinowi zwycięstwo w ostatniej wojnie, rozgromienie hord hitlerowskich, wyzwolenie z niewoli.

Dzięki towarzyszowi Stalinowi Polska Ludowa odrodzona w nowych granicach, oparta o Odrę, Nysę i Bałtyk jest organizmem państwowym narodowo jednolitym, o zdrowej strukturze gospodarczej, o wielkich możliwościach rozwojowych.

Po uwolnieniu się z więzów kapitalistycznych, hamujących rozwój Polski, po położeniu kresu penetracji imperialistycznej, która skrzywiała i wypaczała rozwój Polski, zagrażając jej niepodległości — suwerenność Polski jest zabezpieczona.

Toteż zasługi towarzysza Stalina zarówno w dziele wskrzeszenia Polski jak i zabezpieczenia jej rozwoju, siły i rozkwitu są wiekopomne.

Dlatego towarzysz Stalin otaczany jest tak głęboką czcią i miłością w Polsce przez wszystkich ludzi pracy, przez wszystkich niekłamanych patriotów.

Znikają urazy antyrosyjskie związane z okresem ucisku carskiego i podsycane po Rewolucji Październikowej przez obszarników i burżuazję a w szczególności przez piłsudczyznę i jej zbrodnicze rządy faszystowskie.

Dziś socjalistyczna kultura narodów radzieckich a przede wszystkim narodu rosyjskiego jest bodźcem do rozwoju socjalistycznej kultury polskiej opartej na najlepszych tradycjach narodu polskiego.

Dzięki tak głębokiemu przełomowi i dokonywającym się przeobrażeniom politycznym, gospodarczym i kulturalnym zostało zapoczątkowane przekształcanie się narodu polskiego z narodu szlachecko-burżuazyjnego w naród socjalistyczny, o ileż bardziej zwarty niż poprzednio, o ileż bardziej prężny, twórczy dzięki likwidowaniu sprzeczności klasowych — naród tworzący rzeczpospolitą bardziej powszechną i bardziej wspaniałą niż kiedykolwiek w swych dziejach.

W wyzwolonych przez Armię Radziecką krajach demokracji ludowej rozwija się przyjazna współpraca narodów między wszystkimi tymi krajami i ZSRR. Jest to współpraca twórcza i owocna dla wszystkich. Nie ma w tym współżyciu wzajemnym podziału na kraje wielkie i małe, jest ono oparte na wzajemnym poszanowaniu, na wzajemnej wymianie towarów i usług, na wzajemnej pomocy i współdziałaniu. W pierwszych latach trudności żywnościowych i gospodarczych wszystkie kraje demokracji ludowej zwracały się do towarzysza Stalina z prośbą o pomoc i towarzysz Stalin nigdy pomocy tej nie odmawiał. W r. 1945 i częściowo w 1946 Polsce zagrażał głód, Związek Radziecki przyszedł nam z pomocą żywnościową. Brakowało nam wielu surowców i maszyn, aby uruchomić w pełni przemysł — towarzysz Stalin śpieszył nam zawsze z przyjazną pomocą. Jest to nie tylko pomoc materialna, ale również kulturalna, polityczna i ideologiczna. Towarzysz Stalin mówił: *„O przyjaźni rzeczywistej świadczą nie słowa, lecz czyny"*. Krajnasz doświadcza bardzo wielu przejawów przyjaźni i pomocy ze strony towarzysza Stalina, który ze szczególną życzliwością i troską odnosi się do naszych spraw, i potrzeb jak i do potrzeb innych zaprzyjaźnionych krajów. Jest to wyrazem jego ideowego stanowiska, tego samego stanowiska, które przebijało w jego przemówieniu w r. 1941 o obowiązku pomocy w wyzwoleniu narodom ujarzmionym. Jest to wyrazem wielkiej idei międzynarodowego braterstwa i przyjaźni, którą głosi i urzeczywistnia marksizm - leninizm.

Dzięki towarzyszowi Stalinowi Polska Ludowa odrodzona w nowych granicach, oparta o Odrę, Nysę i Bałtyk jest organizmem państwowym narodowo jednolitym, o zdrowej strukturze gospodarczej, o wielkich możliwościach rozwojowych.

Po uwolnieniu się z więzów kapitalistycznych, hamujących rozwój Polski, po położeniu kresu penetracji imperialistycznej, która skrzywiała i wypaczała rozwój Polski, zagrażając jej niepodległości — suwerenność Polski jest zabezpieczona.

Toteż zasługi towarzysza Stalina zarówno w dziele wskrzeszenia Polski jak i zabezpieczenia jej rozwoju, siły i rozkwitu są wiekopomne.

Dlatego towarzysz Stalin otaczany jest tak głęboką czcią i miłością w Polsce przez wszystkich ludzi pracy, przez wszystkich niekłamanych patriotów.

Znikają urazy antyrosyjskie związane z okresem ucisku carskiego i podsycane po Rewolucji Październikowej przez obszarników i burżuazję a w szczególności przez piłsudczyznę i jej zbrodnicze rządy faszystowskie.

Dziś socjalistyczna kultura narodów radzieckich a przede wszystkim narodu rosyjskiego jest bodźcem do rozwoju socjalistycznej kultury polskiej opartej na najlepszych tradycjach narodu polskiego.

Dzięki tak głębokiemu przełomowi i dokonywającym się przeobrażeniom politycznym, gospodarczym i kulturalnym zostało zapoczątkowane przekształcanie się narodu polskiego z narodu szlachecko-burżuazyjnego w naród socjalistyczny, o ileż bardziej zwarty niż poprzednio, o ileż bardziej prężny, twórczy dzięki likwidowaniu sprzeczności klasowych — naród tworzący rzeczpospolitą bardziej powszechną i bardziej wspaniałą niż kiedykolwiek w swych dziejach.

Wiekopomne zasługi towarzysza Stalina dla narodu polskiego

Naród polski zawdzięcza mu ponadto, że Wojsko Polskie brało ramię w ramię z niezwyciężoną Armią Radziecką i przy jej boku czynny udział w tej wojnie. Dzięki towarzyszowi Stalinowi, dzięki jego wysokiej ocenie zalet bojowych naszego narodu, dzięki jego życzliwej troskliwości i wspaniałomyślności powstało Wojsko Polskie w trakcie wojny, zostało zaopatrzone w nowoczesny sprzęt wojenny, hartowało się w bitwach, zdobywało doświadczenie wojenne, które dziś jest wielką zdobyczą naszego wojska.

Naród polski zawdzięcza towarzyszowi Stalinowi wielki historyczny zwrot w stosunkach między Polską i ZSRR.

Towarzysz Stalin był promotorem i realizatorem zasadniczego przełomu w stosunkach między narodem rosyjskim, ukraińskim i białoruskim a narodem polskim.

Rachunek krzywd wyrządzonych Ukraińcom i Białorusinom ze strony polskich klas posiadających w ciągu kilku wieków ucisku ziem ukraińskich i białoruskich został wyrównany podczas ostatniej wojny przez ustalenie sprawiedliwej granicy, opartej na zasadach etnograficznych, tworzącej dziś nie mur obcości, lecz granicę łączącą bratnie, głęboko zaprzyjaźnione narody.

Wyrównany został również dzięki towarzyszowi Stalinowi rachunek wielowiekowych sporów i wzajemnych krzywd między narodem polskim a narodem rosyjskim, sporów, które były zręcznie wykorzystywane przez siły forsujące niemiecką ekspansję na Wschód wbrew istotnym interesom obydwu narodów.

„O przyjaźni rzeczywistej świadczą nie słowa lecz czyny"

Towarzysz Stalin jest nie tylko zwycięzcą w wojnie — jest on również twórcą pokoju. Już w czasie wojny uzgadniał on zasady trwałego powojennego współżycia narodów, niezależnie od ich ustroju, na konferencjach w Moskwie i Jałcie. Po zakończeniu wojny w Poczdamie walczył skutecznie o utrzymanie zasady trwałego pokoju demokratycznego. Państwa imperialistyczne wkrótce sprzeniewierzyły się tym zasadom, które podpisały, weszły na drogę organizacji paktów wojennych, odbudowują w Niemczech zachodnich nową bazę agresji.

Imię Stalina — sztandarem w walce o pokój i zwycięstwo Sprawy robotniczej

Czy doświadczenia klęsk imperializmu, bankructwo jego zakusów, aby siłą zbrojna powstrzymać postępowy rozwój dziejów społecznych, któremu otwarła drogę Wielka Rewolucja Proletariacka, zmieniły kierunek polityki imperializmu? Nie, gdyż klasy pasożytnicze nie mogą wyzbyć się swej chciwości, swych dążeń grabieżczych, swej ideologii wyzysku i przemocy. Jakże gorączkowo i chorobliwie szarpią się one dziś — gdy idea wyzwolenia społecznego rozszerza się i rośnie pobudzając do walki uciemiężone narody w nieprzytomnym lęku o swe istnienie i w nieprzytomnej nienawiści do ZSRR! Pogłębiający się ogólny kryzys kapitalizmu jest nieodłączny od samego systemu gospodarczego, który wciąż rodzi nowe przeciwieństwa i zaostrza stare. Wijąc się w sprzecznościach imperializm szuka nieprzytomnie ratunku w przygotowaniach wojennych, intrygach, koalicjach i nie cofa się przed zbrodniczymi planami podżegaczy wojennych, dla których pogrążenie ludzkości w nową katastrofę występuje tylko jako miraż nowych grabieży. Ale agresywnym i szaleńczym dążeniom imperializmu przeciwstawia się dziś nie tylko zorganizowana część proletariatu międzynarodowego. Przeciwstawiają się im setki milionów ludzi we wszystkich krajach świata. Rośnie i wzmaga się idea walki o pokój. Imię Stalina jest natchnieniem i sztandarem w walce o pokój dla setek milionów ludzi. Towarzysz Stalin walczył o pokój gromiąc hordy hitlerowskie. Walczył o pokój budując socjalizm. Dziś jest wodzem światowego obozu walki o pokój i niepodległość narodów uciskanych przez imperializm, walki o nowego człowieka, o przezwyciężenie wpływów burżuazyjnych w świadomości ludzkiej.

*

Sędziwy pisarz duński — Martin Andersen Nexö — pisał 10 lat temu:

„Przyszłość należy do idei, której najpiękniejszym wcieleniem jest Stalin".

Ideą tą jest socjalizm — budowanie nowego, lepszego, szczęśliwszego świata. Marksizm przeobraził ideę tę w naukę, leninizm porywał masy pracujące do walki, aby przekształcić ją w czyn w ogniu rewolucji, stalinizm wydobył z mas niewyczerpane zasoby twórczej, rewolucyjnej energii i pracy, wcielił ją w budownictwo socjalistyczne, zapewnił socjalizmowi zdecydowaną i wciąż rosnącą w świecie przewagę.

W zdumiewającym umyśle towarzysza Stalina skoncentrowały się doświadczenia stuletniej walki rewolucyjnej proletariatu i potężne wzloty myśli jego genialnych poprzedników. Wielki uczeń Marksa, Engelsa i Lenina rozwinął wszechstronnie ich osiągnięcia teoretyczne wzbogacając je własnymi doświadczeniami historycznego okresu budownictwa socjalistycznego i drugiej wojny światowej, która — największa z wojen ludzkich była decydującym starciem dwóch ustrojów i dwóch epok. Wyprowadził zwycięsko socjalizm z tego starcia i przekształcił go w potęgę niezwyciężoną. Jest wodzem i natchnieniem partii, którą tworzył wraz z Leninem — partii, która zbudowała socjalizm, najsilniejszej partii światowego proletariatu, jego stalowej i niezłomnej awangardy.

Dla klasy robotniczej całego świata imię Stalina wiąże się jak najściślej z wiarą w zwycięstwo Sprawy robotniczej, w zwycięstwo nowej epoki w dziejach ludzkich. Właśnie zwycięstwo Sprawy robotniczej jest początkiem tej nowej epoki. Dzięki zwycięstwu Sprawy robotniczej imię Stalina, wyrosłe w walce klasowej, przeobraziło się w zdobycz ogólnoludzką: — stało się ono potężną ostoją nowej ery dziejowej — ery Socjalizmu.

Dlatego dziś 70 rocznica urodzin towarzysza Stalina budzi wzruszenie w sercach olbrzymiej większości ludzi pracy na całym świecie.

WKW PZPR komunikuje

20 bm. o godz. 10.00 w Komitecie Wojewódzkim PZPR w Warszawie, Al. Przyjaciół 3-a, odbędzie się odprawa kierowników grup samokształceniowych, na której przeprowadzone zostanie seminarium z życiorysu towarzysza Stalina.

Grupy samokształceniowe, które dotychczas nie złożyły sprawozdań z dotychczasowej pracy — przywiozą je na odprawę.

Komunikat ORZZ woj. warszawskiego

Okręgowa Rada Związków Zawodowych województwa warszawskiego zawiadamia, że konferencja wojewódzka zw. zawodowych odbędzie się w dniach 17 i 18 grudnia w sali posiedzeń Stołecznej Rady Narodowej w Warszawie, przy ul. Chmielnej 7.

Przewodniczący i sekretarze PZPR stawią się tam na czele delegacji o godz. 9 rano.

Zw. Zaw. Prac. Poczt i Telekomunikacji zawiadamia

18 bm. o godz. 10.00 w sali Malinowej Urzędu Telekomunikacyjnego w Warszawie, ul. Nowogrodzka 45, odbędzie się wojewódzka konferencja wyborcza, na której dokonane będą wybory delegatów na III krajowy zjazd delegatów kół miejscowych.

Przedstawiciele kół miejscowych winni zgłosić się w oznaczonym dniu już o godz. 9.00 w sekretariacie konferencji celem sprawdzenia ważności mandatów.

Elektryfikacja pow. przasnyskiego

PRASNYSZ. Powiatowy Komitet Elektryfikacji wsi w listopadzie br. przeprowadził elektryfikację 3 gromad w gminie Karczew i jednej gromady oraz szkoły w gminie Chojnowo.

20 proc. kosztów elektryfikacji ponieśli mieszkańcy danej wsi. Oprócz tego zradiofonizowano wsie: Obrab i Bogate, gdzie założono głośniki radiowe w 68 domach i 2 świetlicach ZMP.

Kobieta burmistrzem m. Sierpca

Miejska Rada Narodowa w Sierpcu na swym plenarnym posiedzeniu wybrała burmistrzem miasta tow. Jarosińską.

Tow. Jarosińska jest jedynym burmistrzem-kobietą w województwie warszawskim.

W swym pierwszym wystąpieniu przed Radą przyrzekła pracować aktywnie dla dobra miasta.

Otwarcie biblioteki w gminie Drwalew

GRÓJEC. W ub. niedzielę we wsi Drwalew, pow. Grójec odbyło się uroczyste otwarcie biblioteki gminnej, połączone z występami artystycznymi młodzieży.

Nowootwarta biblioteka liczy 350 tomów. (Nf)

ODPOWIEDZI REDAKCJI

Gm. Spółdz. „Samopomoc Chłopska" w Iłowie — Nazwisk naszych czytelników nie możemy podawać. Jeżeli nie poczuwacie się do winy, to nadeślijcie umotywowane wyjaśnienie, które ew. zamieścimy.

Z całego woj. warszawskiego płyną zobowiązania dla uczczenia 70-lecia urodzin Towarzysza Stalina

W związku ze zbliżającym się 70-leciem urodzin wielkiego Wodza mas pracujących całego świata, towarzysza Józefa Stalina, w dalszym ciągu napływają meldunki o podjętych zobowiązaniach ludności pracującej miast i wsi woj. warszawskiego.

SIERPC. — Młodzież, zrzeszona w ZMP, powiatu sierpeckiego, uroczyście obchodzić będzie 70-lecie urodzin towarzysza Stalina. We wszystkich kołach ZMP odbyły się już masowe zebrania. Wiele kół wystosowało listy do towarzysza Stalina z gorącymi pozdrowieniami.

*

Pracownicy Powiatowego Zarządu Drogowego postanowili na ogólnym zebraniu partyjnym dołożyć starań celem spopularyzowania i ugruntowania przyjaźni Polsko - Radzieckiej, pogłębiać stale i systematycznie naukę przez samokształcenie.

Ponadto pracownicy PZD w Sierpcu zorganizują kurs języka rosyjskiego, uzupełnią sprzęt świetlicę związkową oraz wyjadą na wieś, by wyremontować maszyny chłopom.

*

MŁAWA. — ORMO-wcy ze wsi Kuczbork, pow. Mława, wraz z OSP, postanowili wyżwirować plac koło remizy strażackiej.

Członkowie ORMO gromady Strzałkowo, gm. Słupsk, uporządkują drogę, wiodącą od Strzałkowa do Konopek. Członkowie ORMO oraz OSP we wsi Drogiszka, gm. Dąbrowa, wybudują barak na świetlicę. Ormowcy i strażacy we wsi Chojnowo, gm. Kuczbork, wybudują nowy most, naprawiając jednocześnie stary.

*

Zarząd powiatowy Ligi Kobiet w Mławie zobowiązał się wysłać ekipę sanitarną do wsi Rumoki, gm. Turza Mała.

Poza tym postanowiono wręczyć wszystkim dzieciom członków spółdzielni produkcyjnej książki i materiały piśmienne, a dzieciom w wieku przedszkolnym paczki żywnościowe.

*

ŻYRARDÓW. — Pracownicy garbarni „Oszczędność" w Żyrardowie wzmożoną pracą uczczą radosny dzień 70-lecia urodzin towarzysza Stalina, wykonując dodatkowo 600 sztuk szpaltów, znajdujących się na terenie garbarni. Poza tym załadują oni dodatkowo 2 wagony skór surowych.

*

PRUSZKÓW. — Załoga Państwowej Fabryki Ołówków w Pruszkowie wykona dodatkowo do dnia 21.XII 1949 r. 65.000 grosów ołówków, 68.000 stalówek, 83.000 pudełek pluskiewek, 82.000 pudełek spinaczy.

*

Pracownicy Fabryki Fajansu w Pruszkowie wykonają dodatkowo do dnia 31.XII 1949 r. 120 ton fajansu.

*

OSTRÓW MAZ. — Oddział powiatowy TPPR w Ostrowi Mazowieckiej zorganizował kurs języka rosyjskiego oraz przesłał z życzeniami dla towarzysza Stalina artystycznie wykonaną laurkę od młodzieży gimnazjum handlowego.

*

PŁOŃSK. Robotnicy i pracownicy PZGS w Płońsku odgruzują teren przy świeżo wyremontowanych budynkach, przeznaczonych dla robotników przy ulicy Ciechanowskiej i Warszawskiej, a w ramach łączności miasta ze wsią zorganizują grupy propagandowe, które zapoznają szeroki ogół z osiągnięciami Zw. Radzieckiego.

*

GRODZISK MAZ. Załoga Zjednoczonych Zakładów Przemysłu Suchej Destylacji Drewna Nr 1 w Grodzisku Maz. wykończy przebudowę budynku działu kwasowego oraz wykończy budowę kolumny estrowej.

Odremontuje także i zainstaluje inżektor oraz wykona dwukołową przyczepkę do samochodu ciężarowego.

*

BRWINÓW. Robotnicy Spółdzielni Budowalnej w Brwinowie wykończą budowę nowej świetlicy robotniczej i warsztatu stolarskiego ręcznego o powierzchni 880 m kw. Zwiększą produkcję skrzyń i etykiet eksportowych o 20 proc. Zorganizują dalsze kursy języka rosyjskiego. Cała załoga wstąpiła do TPPR.

*

BORKÓW. Pracownicy fabryki cukierków w Borkowie wykonali piękny wazon z barwnymi kwiatami z cukru jako dar dla towarzysza Stalina.

*

KAROLIN. ZMP-owska młodzież robotniczo - chłopska z Państwowego Zespołu Ludowego Pieśni i Tańca „Mazowsze" w Karolinie — przesłała list do towarzysza Stalina, w którym przyrzeka pracować jeszcze wydajniej dla sprawy kultury socjalistycznej.

*

SOCHACZEW. Kobiety z zakładów pracy z pow. sochaczewskiego postanowiły przepracować jeden dzień przy sadzeniu drzewek na działkach przyzagrodowych w spółdzielni produkcyjnej Kozłów Biskupi.

*

WARKA. ORMO-wcy z Warki wyreperują drogę Gośniewską i uporządkują gruzy przy ulicy Farnej.

Członkowie ORMO gm. Drwalew i gm. Mogielnica wykopią 10 metrów rowu na terenie Państwowego Majątku Drwalew, poza tym przepracują jedną godzinę na rzecz Skarbu Państwa.

ORMO-wcy z Sulejówka uporządkują ul. Słoneczną, obsadzą ją drzewkami.

Członkowie ORMO z gm. Koziebrody naprawią 1.000 metrów jezdni na trakcie Koziebrody — Zawidz.

Związkowcy kształcą się

GOSTYNIN. Zakończono tu ława kursy prowadzone przez Powiatową Radę Związków Zawodowych: higieny i bezpieczeństwa pracy oraz współzawodnictwa pracy.

Każdy kurs ukończyło po 20 aktywistów związkowych wytypowanych przez poszczególne związki.

(k)

Robotnicy PPRK w Mińsku Maz. przekroczyli zobowiązanie o 100 proc.

Robotnicy działu remontowego Państwowego Przedsiębiorstwa Robót Komunikacyjnych w Mińsku Maz. dla uczczenia rocznicy Zjednoczenia Partii Robotniczych i 70-lecia urodzin towarzysza Stalina zobowiązali się wyremontować na dzień 15 grudnia br. dodatkowo trzy betoniarki.

Termin był krótki. Trzeba było wziąć się ostro do roboty.

Nim jednak wzięli się do pracy, tow. Aleksander Soma, wiedząc z doświadczenia, że entuzjazm wśród robotników jest wielki, tylko należy nim właściwie pokierować wspólnie z tow. Olejarczykiem zorganizował naradę załogi.

Do zebranych przemówił tow. Somla podkreślając jak doniosłe są dla każdego Polaka dwie zbliżające się wielkie rocznice.

— Betoniarki, które remontujemy — dodał tow. Somla — przeznaczone są dla innych przedsiębiorstw, które prowadzą najrozmaitsze roboty. Wyremontowanie dodatkowo trzech betoniarek przyczyni się do szybszej odbudowy naszego kraju.

Fachowe wskazówki

Następnie inż. Fralak, którego wszyscy znają jako organizatora współzawodnictwa w fabryce udzielił zebranym kilka fachowych wskazówek, jak należy organizować pracę, aby uniknąć zbędnego wysiłku mięśni. Brygady tow. tow. Somli i Olejarczyka przystąpiły do pracy.

Pracujące obok inne brygady robotników z podziwem patrzyły, jak stare, zużyte na budowach „gruchoty", szybko zamieniają się na nowe betoniarki.

— Wprost mi się wierzyć nie chce — mówiła do innych tow. Kapłańska, która w fabryce pracuje od kilku tygodni i jest jeszcze nowicjuszką — żeby z takiego szemlcu, w tak krótkim czasie odremontować zupełnie dobre betoniarki!

Zobowiązanie wykonane

A tymczasem brygady Somli i Olejarczyka pracowały. Każdy ruch był obliczony i przemyślany, robota rozplanowana. Na zabrudzonych smarem twarzach widać było skupienie i powagę. Zobowiązanie podjęte trzeba wykonać.

I wykonali. W dniu 10 grudnia br. tow. Somla zameldował kierownictwu fabryki, że zamiast przyjętych w zobowiązaniach trzech betoniarek wyremontowano sześć. Zobowiązanie zostało wykonane i przekroczone o 100 proc.

Brygady tow. Somli i tow. Olejarczyka godnie uczciły 70-lecie urodzin towarzysza Stalina oraz rocznicę zjednoczenia partii robotniczych.

(t. g.)

Wojewodzka organizacja Ligi Kobiet zwycięża ponownie we współzawodnictwie

Upłynęło 6 miesięcy wytężonej pracy Ligi Kobiet w III etapie współzawodnictwa. Zwycięska w II etapie Warszawska Organizacja Wojewódzka Ligi Kobiet w III etapie podjęła współzawodnictwo z kobietami województw łódzkiego i bydgoskiego. Od 2 do 8 grudnia pracowała Międzywojewódzka Komisja Arbitrażowa nad podsumowaniem osiągnięć współzawodniczących pod względem jakości i ilości pracy. W wyniku ostatecznego podsumowania ustalono następującą kolejność zwycięstw: pierwsze miejsce przyznano warszawskiej wojewódzkiej organizacji Ligi Kobiet, drugie Lidze Kobiet woj. łódzkiemu, trzecie — woj. bydgoskiemu.

Poszczególne województwa krytycznie oceniały swoje dotychczasowe metody i formy pracy. Warszawska wojewódzka organizacja Ligi Kobiet stwierdziła samokrytycznie, że nie udzielała pomocy województwom słabszym.

— Jest to naszym niedociągnięciem — powiedziała tow. Stankiewiczowa, przewodnicząca Woj. Zarządu LK w Warszawie, — że nie zainteresowaliśmy się stanem bydgoskiej oraz łódzkiej organizacji przez cały III etap współzawodnictwa. Błąd ten naprawimy w IV etapie.

Mimo różnic w osiągnięciach współzawodniczących województw, należy podkreślić, że wkład pracy w rozszerzenie i umocnienie organizacji był ze strony wszystkich trzech województw bardzo duży.

*

A oto najważniejsze osiągnięcia Wojewódzkiej Organizacji, L. K.

W III etapie współzawodnictwa na specjalne podkreślenie zasługuje praca na wsi. W wyniku ścisłej współpracy z ZSCh. założono 892 Koła Gospodyń Wiejskich z przeszło 18.338 członkiniami oraz przeprowadzono wiele odpraw instrukcyjnych.

Na odcinku pracy uświadamiającej wśród kobiet na wsi zorganizowano 6.949 masówek i odczytów na temat walki o pokój. W spółdzielniach produkcyjnych przeprowadzono 50 kursów gospodarstwa domowego i 97 pokazów.

Liga Kobiet woj. warszawskiego w docenianiu znaczenia socjalistycznej przebudowy wsi zajmuje się zagadnieniem spółdzielczości produkcyjnej. W związku z tym prowadzi ona pracę uświadamiającą wśród kobiet, zwłaszcza aktywu, organizując równocześnie w spółdzielniach kursy i pokazy.

Liczba członkiń organizacji kobiecej województwa przekroczyła 100.000, wzrosła w tym czasie poważnie liczba aktywu L. K.; w miastach i wsiach przybyło 2.700 nowych aktywistów.

Pracę uświadamiającą wśród kobiet, drogą indywidualnego wpływu, prowadzą przodownice społeczne Ligi Kobiet, które zaczynają się systematycznie szkolić i coraz bardziej przejawiać swoją żywotność.

W akcji łączności miasta ze wsią 152 ekipy wyjeżdżały z inicjatywy Ligi Kobiet z miasta do wsi, zaś 64 ze wsi do miasta.

W III etapie przeprowadzono wspólne szkolenie aktywu na 3 — 4-dniowych kursach wojewódzkich (w tym dwa kursy poświęcone sprawom czytelnictwa). Ponadto odbyło się w powiatach 20 — 24-godzinnych kursów dla przewodniczących kół, które objęły 605 kobiet. Szkolenie aktywu odbywało się również na powiatowych kursoso - konferencjach w których uczestniczyło 1.065 członkiń kół gospodyń oraz na 714 gminnych odprawach plenarnych.

*

W III etapie współzawodnictwa uaktywniły się prace kulturalno - oświatowe. Zorganizowano 160 zespołów czytelniczych, 126 artystycznych, 75 zespołów gazetki ściennej — oto kilka cyfr obrazujących osiągnięcia kulturalno - oświatowe.

Prace na tym odcinku są kontrolowane i często lustrowane przez Radę Kulturalno - Oświatową. Specjalną aktywnością odznaczają się aktorki Teatru Powszechnego w Warszawie: Teofila Koronkiewicz, Alicja Rostkowska, Janina Pollakówna i Martini, które wyjeżdżają chętnie w teren udzielając kierowniczkom świetlic i zespołów L. K. fachowych wskazówek.

W walce z analfabetyzmem włożyła Liga Kobiet też dużo wysiłku organizując 56 kursów początkowego nauczania i roztaczając nad nimi opiekę.

W Miesiącu Pogłębienia Przyjaźni Polsko - Radzieckiej zwerbowano do TPPR 8.421 członkiń.

W tym miesiącu zorganizowano też konkurs na najaktywniejszy udział zarządów L. K. w pogłębieniu przyjaźni polsko - radzieckiej.

*

W pracach opiekuńczych zorganizowano 62 kursy „Dobrych Matek", które objęły 3.218 kobiet, założono 2 izby dworcowe „Matki i Dziecka": w Siedlcach i Dęblinie, zorganizowano 119 ekip sanitarno - społecznych, które wyjeżdżały na wsie, udzielając pomocy sanitarnej i równocześnie prowadząc prace uświadamiające.

Ponad 35 tysięcy kobiet ofiarowało 1.374.892 godzin pracy porządkując place, naprawiając płaszcze dla SP, prowadząc bufety i świetlice w czasie rejestracji wojskowych, SP itp.

Wzmogły się również prace związane z aktywizacją zatrudnienia kobiet w naszym województwie. Przeprowadzono 73 kursy kroju i szycia, 235 kursów gospodarstwa domowego, 1.045 pokazów racjonalnego żywienia rodziny.

W III etapie współzawodnictwa awansowano społecznie 70 kobiet.

U progu nowego etapu Warszawska Organizacja Wojewódzka L. K. stawia przed sobą zadanie pogłębienia pracy, nadania jej odpowiedniego kierunku oraz dalszego jej poszerzania.

Czytelnicy piszą:

Młodzież szkolna Siedlec prosi o zmianę rozkładu jazdy pociągów

Czytelnik z Siedlec, nazwisko znane redakcji, pisze:

„Do Siedlec, miasta powiatowego, przyjeżdża koleją do szkół wiele młodzieży wiejskiej. I tak dojeżdża młodzież z Broszkowa, Korzewnicy, Mrozów.

Młodzież ucząca się po południu skarży się na zły rozkład jazdy pociągów. W kierunku Mińska Maz. odchodzą pociągi w krótkich odstępach czasu 18.21, 18.52 i 20.00. Uczniowie, których lekcje trwają dłużej nie mogą zdążyć na pociąg o godz 20.00, a następny pociąg w tym kierunku odchodzi dopiero o godz. 3.35 rano.

Młodzież szkolna prosi Dyrekcję Kolejową o to, aby pociąg odchodzący do Mińska Maz. o godz. 20.00 odjeżdżał z Siedlec przynajmniej o godz. 21.00".

Z frontu walki z analfabetyzmem

Powiat makowski poprawia frekwencję na kursach początkowego nauczania

Aby zapobiec słabej frekwencji na kursach dla analfabetów, w powiecie makowskim postanowiono podjąć energiczną akcję za pomocą uświadomienia prowadzonego przez partie polityczne i organizacje społeczne.

W tym celu kierownicy kursów przysyłają okresowe listy obecności analfabetów do pełnomocnika, który następnie naziwiska uchylających się przekazuje właściwym partiom lub organizacjom.

W związku z tym spodziewane jest podniesienie stanu obecności analfabetów na kursach.

Jednocześnie, celem zapobieżenia wtórnemu analfabetyzmowi, organizowane będą w terenie ośrodki zespołowe czytania gazet i książek.

(o)

O upowszechnienie kultury i oświaty

Z życia Miejskiego Ogniska Muzycznego w Grodzisku Maz.

Jedną z pierwszych po wojnie placówek muzycznych zorganizowanych na terenie województwa była Szkoła Umuzykalniająca w Grodzisku Mazowieckim. Działalność Szkoły należy ocenić pozytywnie. Potrafiła ona rozbudzić zainteresowanie zagadnieniami muzycznymi.

Do specjalnych zasług Szkoły Umuzykalniającej zaliczyć należy zorganizowanie doborowej orkiestry szkolnej i zespołu harmonistów, które często popisywały się na różnych imprezach publicznych. Liczne koncerty Chopinowskie również wpłynęły w dużym stopniu na umuzykalnienie miejscowego społeczeństwa.

1 września br. Szkoła Umuzykalniająca, zgodnie z rozporządzeniem Ministerstwa Kultury i Sztuki, została przekształcona w Wiejskie Ognisko Muzyczne. Organizacyjnie Ognisko podległe jest Departamentowi Amatorskiego Ruchu Artystycznego. Kierownikiem jego został prof. Feliks Dzierżanowski, znany pedagog, dyrygent Polskiej Kapeli Ludowej. Ognisko Muzyczne skupia w tej chwili 60 uczniów, jednak skromne warunki lokalowe wpływają hamująco na rozwój tej placówki. Mimo to, porównując stan obecny tej uczelni ze stanem roku ubiegłego, należy stwierdzić duży postęp pod każdym względem.

Plan wychowawczy Ogniska opracowany szczegółowo w porozumieniu z Komitetem Rodzicielskim dostosowany jest zarówno do potrzeb lokalnych, jak też do akcji zewnętrznej.

W oparciu o Okręgową Radę Związków Zawodowych Kierownictwo Miejskiego Ogniska Muzycznego będzie dążyło do uruchomienia zespołów artystycznych, które objeżdżać będą najważniejsze ośrodki robotnicze i wiejskie w szerokim promieniu.

W programach przewidziane są utwory muzyki polskiej, radzieckiej, czeskiej i tp. Audycje te będą poprzedzane prelekcjami.

Kierownictwo Ogniska w najbliższym czasie zamierza przeprowadzić zradiofonizowanie swojego lokalu. (d).

Kina objazdowe na terenie województwa warszawskiego

Pow. warszawski

19. 12. — Radość, Jabłonna, Wilanów, Marki; 20. 12. — Radość, Płudy, Urzynów, Marki; 21. 12. — Falenica, Tarchomin, Czerniaków, Raszyn, Zacisze; 22. 12. — Falenica, Pelcowizna, Słuzewice, Podkowa Leśna, Zielonka; 23. 12. — Józefów, N. Brudno, Chylice, Tworki, Kobyłka.

26. 12. — Józefów, N. Brudno, Łękocin, Piastów Targówek; 27. 12 — Karczew, Targówek Os., Maciejszyn, Piastów, Targówek; 28. 12. — Karczew, Targówek Os., Powsin, Pomiechówek, Zakroczym, Ursus, Tłuszcz.

Pow. gostyniński

19. 12. — Białotarsk; 20 — Sokołów; 21 — Skrzeszewy; 22 — Pszczyna; 25 — Luszyn; 26 — Rybno; 27 — Oryszew; 28 — Szymanów.

Pow. sochaczewski

26. 12. — Rybno; 27 — Oryszew; 28 — Szymanów.

Pow. sierpecki

19. 12. — Żuromin, Chomsk; 20 — Bieżuń, Sławęcin, 21 — Rościszewo, Agnieszkowo; 22 — Studzieniec, Rypin; 25 — Białyszewo, Sudragi; 26 — Dziembakowo, Będkawczyn, 27 — Zawidz - Kość., Grąbiec; 28 — Raciąż, Unieck.

Pow. ostrowski

19. 12. — Ołowskie; 20 — Nur; 21 — Zuzela; 22 — Szulborze - Koty; 25 — Zaręby - Kość.; 26 — Małkinia; 27. — Orło; 28 — Raczkowo.

Pow. radzymiński

19. 12. — Równe; 20 — Sulejów; 21 — Postoliska; 22 — Tłuszcz; 26 — Krurze, Kobyłka; 26 — Ostrówek, Targówek; 27 — Poświętne; 28 — Ręczaje, Tłuszcz.

Pow. płocki

19. 12. — Zdziar, Łęg; 20 — Zdziar, Drobin; 21 — Rogowo Szl., Staroźreby.

Pow. płoński

20. 12. — Grwalewo; 22 — Dziektkaszewo, Baboszewo; 25 — Sarbiewo, Sochocin; 26 — Cieksyn, Nowe Miasto; 27 — Chociszewo, Smoszewo.

Pow. pułtuski

22. 12. — Obryle; 25 — Grudek; 26 — Rząśnik; 27 — Kręgi; 28 — Wyszków.

Pow. makowski

19. 12. — Różan; 20 — Rzewnie; 21 — Szelków.

Pow. przasnyski

19. 12. — Parciaki; 20 — Baranowo; 21 — Lipa; 22 — Czernice, Borowo; 25 — Obręb; 26 — Leszno; 27 — Bogate; 28 — Krasiniec.

Pow. sokołowski

19. 12. — Grodzisk. Kupiętyn; 20 — Dzierzby, Grudek; 21 — Jabłonna, Czekanów; 22 — Skrzeszewo, Małowez; 25 — Repki, Wyrozęby; 26 — Zochy, Chruszczewka; 27 — Czerwonka, Przedziatka; 24 — Petrykozy B., Sokołów.

Pow. grójecki

19. 12. — Mogielnica, Baniocha; 20 — Tarczyn, Drwalew; 21 — Chynów; 22 — Lesznowola; 25 — Przemków; 26 — Rociszew; 27 — Głuchów; 28 — Grzady.

Pow. ostrołęcki

19. 12. — Wach; 20 — Wolkowe; 21 — Rozogi; 22 — Dąbrowy; 25 — Myszyniec; 26 — Łyse; 27 — Lipniki; 28 — Ostrołęka.

Zjazd TBS w Białymstoku

W Białymstoku odbył się ostatnio wojewódzki zjazd Tow. Burs i Stypendiów z udziałem przedstawicieli Zarządu Głównego, poświęcony podsumowaniu dotychczasowej działalności oddziału wojewódzkiego TBS oraz opracowaniu planu pracy na najbliższą przyszłość. Na zjeździe powołano również nowy zarząd woj. oddziału Towarzystwa.

Woj. Oddział Towarzystwa Burs i Stypendiów zorganizował dotychczas 12 oddziałów powiatowych i 30 gminnych, zrzeszających ogółem 4.470 członków. Zbiórki publiczne na rzecz Towarzystwa przyniosły w rb. około 2 miln. zł. Jednocześnie z wydatną pomocą pośpieszył samorząd terytorialny, przydzielając subwencję w wysokości 5.600 tys. złotych oraz Wojewódzki Związek Samorządowy przez udzielenie subwencji wynoszącej około 3 miln. zł.

Uzyskanie potrzebnych kredytów rosnących stale dzięki ofiarności społeczeństwa pozwoliło oddziałowi wojewódzkiemu TBS skupić swe największe wysiłki nad uruchomieniem nowych burs szkolnych. Bursy takie powstały m. in.: w Szczuczynie, Augustowie, Ełku, Bielsku Podlaskim itd. Ponadto szereg burs znajduje się w stadium organizacji. Już w przyszłym roku nowoczesnie urządzone placówki tego rodzaju powstaną: w Sokółce, Suwałkach, druga z kolei w Augustowie, w Wysokim Mazowieckim i innych miejscowościach.

Jednocześnie TBS rozszerzyło akcję stypendialną. W ub. roku szkolnym udzielono 182 stypendiów.

W dyskusji wypowiadano się m. in. za dalszym rozszerzeniem sieci burs szkolnych, szczególnie w ośrodkach wiejskich oraz za dalszym zwiększeniem liczby stypendiów.

W toku obrad wśród ogólnego entuzjazmu postanowiono wysłać depeszę do Generalissimusa Stalina, w związku z 70 rocznicą Jego urodzin.

Kurs dla gromadzkich przodowników weterynaryjnych

OSTRÓW MAZ. W dniach rozpoczął się w Ostrowi Maz. tygodniowy kurs gromadzkich przodowników weterynaryjnych. W kursie bierze udział 41 uczestników.

Uczestnicy rekrutują się z chłopów małorolnych, wytypowanych przez gminne rady narodowe na wniosek zarządu gminy po porozumieniu z zarządem gminnym, ZSCh.

Plan wykładów jest uzgodniony okólnikiem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 23. 10. 1948 r.

Wykładowcami kursu są powiatowy lekarz weterynarii Czesław Myszkowski oraz instruktor Stanisław Piakwicz.

Po skończeniu wykładów będą się egzaminy. (j.

KINA

Pruszków — „Odra" — Gu... szwili.
Włochy — „Olsztyn" — A... Newoi.
Płock — „Przedwiośnie — K... Garbusek.
Żyrardów — „Słońce" — C... ty peryskop.
Sochaczew — „Robotnik" — ce wschodzi 1 od 17-18 15-letpitan.
Ciechanów — „Nysa" — K... szpiega.
Przasnysz — „Światowid" — Dzieci z jednego podwórka.
Grodzisk — „Wolność" — piec z przedmieścia i od 17-18 miu śmiałych.
Grójec — „Odra" — Moje wersytety.
Góra Kalwaria — „Uciech... Radziecka Ukraina.
Mińsk Maz. — „Bałtyk" — szniccy bez winy i od 16-18
Wołomin — „Bałtyk" — Pomórz i od 17-13 Dwaj żołnie...
Brwinów — „Wiosna" — Taigi.
Milanówek — „Orzeł" — dzi...ida
Piaseczno — „Tęcza" — sander Matrosow.
Irena — „Bajka" — Nauczka wiejska.
Pułtusk — „Narew" — Złoty czyk.
Gostynin — „Wolność" — ry serca.
Jeziorna — „Mirków" — miła.
Sierpc — „Jutrzenka" — wieść o prawdziwym człow... od 17-18 Panna bez posagu.
Mława — „Lutnia" — Smith odkrywa Amerykę.
Błonie — „Bajka" — Sąd rowy.
Otwock — „Promyk" — wiek z karabinem.
Borowiczki — „Jedność" — seria I.
Mała Wieś — „Era" Na szlaku.
Gąbin — „Świt" — Nowa ria.
Węgrów — „Kongres" — gow.
Płońsk — „22 Lipca" — dziejskie ziarno.

RADIO

PIĄTEK — 16 GRUD...

Program I na fali 1339,...

8.35 program dnia, 8.40 — ka; 8.55 — szkolna gazetka wa; 9.15 — wszechnica ... 9.35 — muzyka; 10 — PCK; 10.10 — audycja dla szkoli; 10.30 — muzyka; 10 formacja; 10.55 — audycja 11.15 — „Niziny" powieść rzeszkowej; 11.35 — muzyka fortepianowa; 12 — dziennik — muzyka; 12.30 — audycja wsi; 12.55 — melodie ludowe — przerwa.

16.20 — Ludwik Van Be... — kompozytor tygodnia, 17 zyka rozrywkowa; 17.30 — nad stepem" odcinek po... — Arutiunian, kantata o nie; 18.28 — Podgeacze Szpanowa; 18.40 — muzyka audycja Centr. Rady Z... 19.15 — „Na muzycznej — dziennik; 20.40 — radiozyka operowa; 21.10 — W... Radiowa; 21.30 — „Kraj słuchowisko; 22.10 — Rezer... — kwartet smyczkowy; 23.0... statnie wiadomości; 23.10 ka taneczna; 23.55 — pro... dzień następny, hymn i k...

Program II na falach 1... 345,6; 315,8; 304,3; 293,5; ... 216,8 m.

5.10 początek audycji; ... — streszczenie wiadomości; ... koncert, 6.05 — gimnastyka koncert; 7.05 program d... — mozaika muzyczna; 7.... zyka; 7.55 — repertuar te... trów; 8 — muzyka; 8.15 — nica radiowa; 13.25 — ... dnia; 13.30 — muzyka; ... diokronika; 14.15 — muz... — rezerwa literacka; 15 ... danka; 15.10 — audycja ... „Spotkanie ze Stalinem" audycja dla świetlic; 15... zyka; 16 — dziennik; 16... i fragmenty operowe; 16 ... domości; 17 — koncert; Kongres Zjednoczeniowy ... cja SP. 18 — z kraju i ze świata 18.15 melodie świata, 18... wszechnica: 19 — Przed 70 ... Józefa Stalina; 19.15 — ... symfoniczny; 20 — dziennik czorny; 20.40 — muzyka; 2... powieść o Arsenie; 21.20 — ka; 22 — popularne utwory cowe; 22.15 — koncert; 23 ... domości; 23.15 — utwory ... Saint - Saensa; 24 — kon... dycji hymn.

„TRYBUNA LUD...

Adres redakcji wydaw... woj. warszawskiego (w... AB oraz D). Warszawa, ... Przyjaciół 3-a.

Telefony: 8-62-89, ... 8-67-05.

Sekretariat redakcji pr... je interesantów w dn... szednie w godzinach ... do 12.

PRENUMERA...

Prenumerata miesięczna ... kraju zł 150 —, prenu... zbiorowa od 10 egz. na ... adres (partyjna) zł 75 ... graniczna zł 300 —

Przy zgłoszeniu prenu... należy podać dokładny ... telny adres.

Administracja: Warsza... Smolna 13 — tel. 8-...

Kolportaż: tel. 8-71 80

Reklam i Ogłoszeń —

Druk: Zakłady Grafi... bolniczej Spółdzielni... niczej „Prasa" Warsz... Smolna 10

1 2 4 B-9525

Festiwal sztuk radzieckich

Czechow i Gogol

Mikołaj Gogol: „Ożenek". Komedia w trzech aktach. — Antoni Czechow: „Trzy siostry". Sztuka w czterech aktach. Przedstawienia Państwowych Teatrów Dramatycznych z Krakowa w Państwowym Teatrze Polskim.

Teatry krakowskie przygotowały na Festiwal dwie sztuki przeszłowiecznych klasyków rosyjskich oraz sztukę pisarza radzieckiego, dziś już nie żyjącego („Lubow Jarowaja" Treniewa), zaliczaną do klasycznych dzieł teatralnych z pierwszego dziesięciolecia po Rewolucji.

Pokazane najpierw sztuki Gogola i Czechowa stały się wielkim sukcesem reżyserii, scenografii i zespołu aktorskiego z Krakowa i spotkały się z niezwykle serdeczną owacją widowni warszawskiej. Była to spontaniczna i sprawiedliwa ocena pracy tych teatrów, umiejących w sposób wysoce artystyczny i celowy posługiwać się wszystkimi elementami ekspresji scenicznej. Nie ulega żadnej wątpliwości, iż przedstawienia Teatru im. Słowackiego znajdują się pośród czołowych osiągnięć Festiwalu sztuk radzieckich.

O „Trzech siostrach" (reżyseria Bronisława Dąbrowskiego, dekoracje Andrzeja Stopki) pisaliśmy już dwukrotnie w „Trybunie Ludu", kwitując zasłużonymi pochwałami to świetne, dopracowane do najdrobniejszego szczegółu i, jak to się mówi, „zapięte na ostatni guzik" przedstawienie. Głęboki czar sztuki Czechowa i wszystkie odcienie jej nastrojowości znalazły w przedstawieniu należyte uwydatnienie, przy mocnym zresztą wypunktowaniu ideowych treści utworu. Gra aktorów bezbłędnie trafia w ton właściwy, nawet „przybyszewszczyzna" Rysiówny. Opaliński stwarza kreację, która pozostanie w kronikach sztuki aktorskiej.

O jeden szczegół techniczny można mieć pretensję do Dąbrowskiego: czemu uląkł się przez siebie samego przeprowadzonych zmian w obsadzie i do odegrania drobnej rólki ściągnął aktora, który wprawdzie dawniej w Krakowie grał tę rolę, ale obecnie pracuje w innym teatrze?

Następnego dnia po „Trzech siostrach" ujrzeliśmy „Ożenek", w reżyserskim i scenograficznym opracowaniu tej samej dwójki, która przygotowała „Trzy siostry". Popis gry Kurnakowicza (Podkolesin), Ćwiklińskiej (Fiokła) i Chanieckiej (Agafia) zbiegł się tu z konsekwentnie po linii groteski kroczącą reżyserią, wydobywającą z komedii Gogola wszelkie elementy żartu i komizmu zbliżonego aż do absurdu.

W doskonale zagranych rolach karykaturalnych zalotników wystąpili: Fulde, Kondrat, Opaliński i Ruszkowski. Solarski nie wydobył wszystkich możliwości, tkwiących w roli Koczkariera. Zegar kurantowy i ożywione figurynki miały przedstawienie ująć w stylowe ramy, a wyłamywały się potrosze ze stylu.

Mimo tych zastrzeżeń przedstawienie należy uznać za bardzo dobre i tak je też oceniła wysoce rozbawiona publiczność.

Tajmyr nie wzywa na próżno

K. Isajew i A. Galicz: „Wzywa was Tajmyr". Komedia w trzech aktach. Przedstawienie teatru „Osa" z Łodzi w Państwowym Teatrze Rozmaitości.

Włączenie łódzkiego przedstawienia „Osy" w ramy finału Festiwalu sztuk radzieckich pozwoliło sporej garści widzów odnowić znajomość z głośną i zasłużonym powodzeniem cieszącą się w Polsce komediofarsą spółki autorów radzieckich, którą Teatr Nowy pokazywał niedawno w Warszawie pod nieco innym i raczej lepszym tytułem: „Tu mówi Tajmyr".

Sztuka — jak pamiętamy — uczy bawiąc, pokazuje głęboką solidarność ludzi radzieckich, a pisarzom i dostawcom komedii i wodewilów u nas pokazuje jak można tworzyć sytuacje farsowe, niekoniecznie obracając się w kręgu mieszczaństwa. Powodzenie „Tajmyru" w Polsce świadczy, że sztuka radziecka nie trafia w próżnię i cel swój całkowicie osiąga.

Przedstawienie teatru „Osa" — reżyseria Jadwigi Chojnackiej, przyjemne dekoracje Jerzego Kondrackiego — gorszy brakiem tempa i uchybieniami aktorskiego wykonania. Zabawnie wbiegał, przedstawiał się i wybiegał Henryk Szwajcer, był najbliższy temu tempu, które warunkuje niezbędny rezonans śmiechu na widowni. Barbara Chęcińska i Mieczysław Wojnicki mają piękną aparycję, ale Chęcińska porusza się i mówi jeszcze sztywno. Szczerze zabawny i uchwiłowy jest Janusz Ściwiarski, ale w tradycyjnie mieszczańskim typie.

JASZCZ

Siedmiomilowe buty budownictwa

Karol Małcużyński

Jadą wozy z cegłą... Szkapina, wyciągnięta jak struna, mozoli się nad wyciągnięciem wozu z błota... przysłowiowe furmańskie przekleństwa. Na placu budowy kilku „placowych" zabiera się do wyładowania wozu—po cegiełce, po jednej układa stosik... Ze stosika — znów rękami — po cegiełce, po jednej na taczkę, na nosze, na plecy koźlarza... I na piętro, na pierwsze, na drugie, po sztagach... Znów na kupkę, a z tej kupki pod mur, a z pod muru murarz podnosi cegłę...

Jadą wozy z cegłą... Jadą wozy z cementem, z piaskiem. Mijają się z wozami gruzu, ziemi...

Tak było do niedawna. Tak jest jeszcze często.

Transport... transport... transport. Choćby cegły nawet nie nosił koźlarz, lecz wiozła ją winda, choćby na budowę zajeżdżały nie rozklekotane fury, a — jak to coraz częściej widzimy — samochody, transport pozostaje „wąskim gardłem" budownictwa. Budownictwo — to nieustające pasmo załadunków, przeładunków, wyładunków. W budownictwie 70 proc. prac — to transport, a tylko 30 proc. — to właściwe roboty budowlane. Ileż energii, ile wysiłku fizycznego, ile czasu tonie w tym transporcie.

Ale transport to nie jedyna „pracochłonna" — jak ją nazywają ekonomiści — gałąź budownictwa. A sama murarka, która jeszcze do niedawna, do czasu wprowadzenia radzieckich metod zespołowych, odbywała się tą samą metodą, co za Króla Ćwieczka. A roboty ciesielskie? Pewno i sam Piast-Kołodziej nie inaczej pracował. Z wielkiej ilości rzemiosł, składających się na budownictwo—jak murarka, tynkarstwo, szklarstwo, ciesielstwo — wiele jest bardzo zacofanych, wiele praktykuje metodę „ojców i dziadów".

Na pokazie sprzętu budowlanego, zorganizowanym w Gdańsku przez Centralę Sprzętu Budownictwa, człowiek po prostu gubił oczy. Nie wiadomo było, w którą stronę patrzeć, gdzie się obrócić.

Tu sunie w górę winda maszt owa, wykonując w 8 minut dzienną pracę koźlarza. Obok potężny, radziecki buldożer spycha 2 tony ziemi — jak piórko. Wyciągają żyrafie szyje wielkie transportery taśmowe. Warczą — jak oszalałe — produkowane już u nas w kraju — wibratory do robót betoniarskich.

„Gwóźdź" programu

Na drugim końcu placu piętrzy się ogrom radzieckiej koparki. Ten 20-tonowy kolos nabiera do swojej „łyżki" prawie tonę ziemi za jednym kęsem. W ciągu godziny wybiera 70 m sześc. — tyle, ile 70 ludzi wykopie łopatami.

Na tle potężnych sylwet koparek i buldożerów, między którymi uwijają się jak frygi zręczne samochody — wywrotki, rozpływa się jak zły sen widmo załadowanych furek, wychudłych szkapin, zgięte grzbiety kopaczy, cała dłubanina szpadlem i kilofem w opornej ziemi.

W rogu placu — istne zbiegowisko. Cóż za warkot! Przy ścianie świeżo zbudowanego domu — cały zespół maszyn: kompresor, mieszarki, betoniarki, pompa i — gwóźdź programu — mechaniczna tynkownica. Olbrzymi hydrant wspiął się jak wąż na rusztowanie. Załeb, miotający się w spazmach, trzyma go silna, pewna ręka robotnika. Z węża tryska rozpylony strumień zaprawy. Duża ściana szczytowa domu jest już do połowy otynkowana. Pytamy, kiedy zaczęła się próba.

— 20 minut temu — odpowiada starszy, poważny, brodaty jegomość, a oczy mu się śmieją. — Gdyby mi kto opowiadał, nie uwierzyłbym.

Radziecka tynkownica tynkuje ponad 250 m kw. na godzinę. Na rusztowanie wchodzą robotnicy, zacierają, wygładzają zaprawę. Robota pali się w rękach. Ludzie stoją z zadartymi głowami.

— Jeszcze chwilkę, mamusiu, niech skończą tę ścianę — mówi z wypiekami na buzi mały berbeć. Ten może w ogóle nie będzie wiedział, że robota, na której koniec chce koniecznie „chwilkę zaczekać", trwała dotychczas parę dni.

Niezwykłe „odkurzacze" i „żelazka"

Gdy nas po chwili prowadzą do małych, drewnianych budek, gdzie leżą niewielkie, lśniące aluminiowo maszynki — mamy chwilę sceptycyzmu. Cóż nam tu mogą pokazać po tamtych cudach? Co mogą zdziałać te sprzęciki, niewiele większe niekiedy od elektrycznego żelazka.

Pokazali nam! Tutaj już nie tylko pan z brodą i smarkaty urwis, ale i robotnicy i niejeden inżynier budowlany — za przeproszeniem — rozdziawiał usta. Dział zelektryfikowanych narzędzi skompletowany całkowicie z radzieckiej produkcji — jest u nas niemal zupełnie nieznany.

Oto elektryczny strug do drewna. Pracuje doprawdy niczym żelazko. Przejeżdża sobie po desce i deska oheblowana. Tu świder mechaniczny. Wyświdrowanie otworu nie trwa dłużej, niż zrobienie dziury palcem w piasku. Obok — elektryczne nożyce do cięcia blachy. Cieliście kiedy blachę, taką grubszą? Nie? To spróbujcie. Zrozumiecie, co to za mordęga. Te nożyce tną blachę jak masło — wszerz, wzdłuż i na okrągło, według gustu.

Elektryczna dłutownica, w parę sekund, przez dwa przyłożenia maszynki do drzewa, żłobi otwór, nad którym rzemieślnik posiedziałby z dobre pół godziny. A ta maszyna, co wygląda jak rodzona siostra odkurzacza? To cykliniarka do podłóg. Cyklinowanie — to jedna z najcięższych, najbardziej wyczerpujących robót stolarskich. Cykliniarka ma wydajność 20 m kw. na godzinę. To znaczy spory pokój — czyli dawniej dzień wytężonej, znojnej pracy cykliniarza.

Kto by tam zresztą wszystko wyliczył! Świdry, szlifierki, mechaniczne klucze do śrub, wiertarki, młotki elektryczne do robienia otworów w murze.

Cała ta dłubanina przy murach, futrynach, drzwiach i podłogach, wszystkie roboty wykończeniowe trwały nieraz dłużej od budowania domu. Jakże ważny jest ten niepozorny rozmiarami, dział mechanizacji budowy.

Nieco dalej — nowy tłumek. Tu sensację prawdziwą budzi mechaniczna gitęarka, nie większa od kuchenki elektrycznej. Na obrotową tarczę zakłada się gruby pręt żelazny, pręt dojeżdża do wystającego sztyftu, zahacza się i... gnie się — jak ciasto! Gięcie prętów przy robotach betonowych pochłania olbrzymi wysiłek fizyczny, jest męczące, żmudne. Wprawny robotnik zginał w ciągu 8 godzin 250—500 kg prętów. Ta maszynka spreparuje... 24 tony tych samych prętów.

Obok mechaniczne nożyce do ich cięcia. Pod migający nóż podsuwa się gruby, ciężki pręt o średnicy do 4 cm. I z drugiej strony spadają kawałki żelaza — rzekłbyś wprawna gospodyni makaron kroi. Ta maszyna wykonuje pracę 14 ludzi.

Tu, w tym z pozorów „wesołym miasteczku" można było namacalnie, naocznie przekonać się, jak daleko poszła mechanizacja budownictwa w Związku Radzieckim. Sprzęt radziecki obejmuje wszystkie dziedziny budownictwa. Tam nastąpiła całkowita, integralna mechanizacja budownictwa.

Tylko tam mogła nastąpić.

Tam maszyny przeciw ludziom...

Mechanizacja budownictwa w państwie kapitalistycznym odbywa się chaotycznie, fragmentarycznie. Tam, gdzie się „opłaca" przedsiębiorcy na jego podwórku, dla jego podwórkowego zysku. Rozmiary przedsiębiorstw ograniczają opłacalność wielkich inwestycji, w czasie kryzysów i bezrobocia, gdy siła fizyczna jest do kupienia za półdarmo, następuje odwrót od mechanizacji. Już się maszyny nie „opłacają".

Zresztą w samym założeniu, w samej istocie ustroju tkwi konflikt. W roku 1941 Komisja Kongresu USA stwierdziła w swym raporcie (Economy and Technology — 1941 p. XV — cytowane przez inż. Jaworskiego w referacie zjazdowym), że „postęp techniczny był czynnikiem zmniejszenia zatrudnienia i społeczeństwo staje coraz wyraźniej przed problemem: „maszyny przeciw ludziom".

Za uperfumowanym zwrotem „czynnik zmniejszenia zatrudnienia" tkwi prawda: w tamtym ustroju za maszyną czai się widmo bezrobocia.

...tu maszyny w służbie ludzi

W tymże samym roku 1941 w Związku Radzieckim wartość sprzętu budowlanego na 1 robotnika zwiększyła się 34-krotnie w porównaniu z r. 1930. W Związku Radzieckim istnieje specjalne Ministerstwo Budowy Maszyn Budowlanych i Drogowych. W roku 1948 produkowano 300 typów maszyn budowlanych. W roku 1949 weszło do produkcji 100 dalszych, zupełnie nowych typów. W ciągu jednego, jedynego roku!

Tu mechanizacja niesie lżejszą, wydajniejszą pracę, zmniejsza trud i wysiłek, podnosi wydajność, przyśpiesza budowę nowych domów i fabryk. Tu mechanizacja na pewno się opłaca, zmniejsza ciężki wysiłek fizyczny robotnika. Tu nie ma konfliktu „maszyny przeciw ludziom!"

A u nas? U nas rok 1949 był właściwie początkiem planowej na większą skalę zakrojonej mechanizacji. Plan 6-letni stawia mechanizację, jako jeden z podstawowych, fundamentalnych warunków rozwoju budownictwa. Wszystkie maszyny, pokazane w Gdańsku, bądź już pracują na większych budowach, bądź zaczęły napływać z importu. Wiele już produkujemy sami, wiele z nich robią własnym, warsztatowym sposobem większe przedsiębiorstwa budowlane.

Nasze budownictwo stoi u progu nowego, siedmiomilowego kroku naprzód — przed ofensywą mechanizacji.

Przykra gwiazdka imperialistów

Rys. J. ZARUBA

Olbrzymie nakłady dzieł Józefa Stalina w ZSRR

Dzieła Józefa Stalina, wielkiego wodza Wszechzwiązkowej Komunistycznej Partii (bolszewików), narodu radzieckiego i mas pracujących całego świata, są najcenniejszym wkładem do skarbnicy teorii marksistowsko - leninowskiej.

Według danych Wszechzwiązkowej Izby Wydawniczej, dzieła Józefa Stalina wydane zostały w ZSRR w okresie od roku 1917 do chwili obecnej w 101 językach. Łączny nakład dzieł Józefa Stalina wyniósł 539 milionów egzemplarzy.

Ważnym wydarzeniem w życiu ideowym i kulturalnym ZSRR jest wydanie pełnego zbioru dzieł Józefa Stalina, do którego przystąpiono zgodnie z uchwałą KC WKP(b). Dzieła towarzysza Stalina w języku rosyjskim ukażą się w nakładzie 500 tysięcy egzemplarzy. Dotychczas ukazało się już 12 tomów tego wydania. Równocześnie dzieła Stalina wydane będą w innych językach narodów ZSRR.

Dzieło stanowiące encyklopedię marksizmu — leninizmu — stalinowski „Krótki Kurs Historii WKP(b)" — ukazało się w 235 wydaniach, w 66 językach, o łącznym nakładzie 95.875 tysięcy egzemplarzy. W języku ukraińskim łączny nakład wydań „Krótkiego Kursu Historii WKP(b)" osiągnął 3 miliony egzemplarzy, w języku uzbeckim — 570 tysięcy, gruzińskim — 300 tysięcy, tatarskim — 250 tysięcy itd.

W wielkich nakładach wydano również w ZSRR poszczególne prace towarzysza Stalina. Tak np. „Zagadnienia leninizmu" wydano 238 razy w 52 językach, przy czym łączny nakład tej książki wyniósł 17.027.000 egzemplarzy.

Zbiór prac Józefa Stalina „O Leninie" został wydany 215 razy, w 66 językach, w nakładzie 7,5 miliona egzemplarzy.

Zbiór wybranych artykułów i przemówień Józefa Stalina w kwestii narodowej pt. „Marksizm a kwestia narodowo - kolonialna" wydany został 50 razy w 27 językach w ilości 1.700 tysięcy egzemplarzy.

Wygłoszony przez towarzysza Stalina na Nadzwyczajnym VIII Wszechzwiązkowym Zjeździe Rad referat „O projekcie Konstytucji ZSRR" był wydany 601 razy w 88 językach. Łączny nakład wydań referatu osiągnął 59 milionów egzemplarzy.

Nakładem ponad 23 milionów egzemplarzy wydany został w 69 językach referat sprawozdawczy Józefa Stalina — o działalności KC WKP(b) — wygłoszony na XVIII Zjeździe Partii.

Dzieło Józefa Stalina „O Wielkiej Wojnie Narodowej Związku Radzieckiego" wydano 344 razy w 65 językach nakładem 20 milionów egzemplarzy.

Szeroką popularnością wśród mas pracujących Związku Radzieckiego cieszy się „Krótki życiorys Józefa Stalina". Książka ta została wydana w nakładzie masowym w 64 językach.

Kronika muzyczna

KONCERTY OBJAZDOWE POMORSKIEJ ORKIESTRY SYMFONICZNEJ

Pomorska orgiestra symfoniczna objeżdża miasteczka i wsie Pomorza, występując z koncertami muzyki symfonicznej. Na program koncertów składają się utwory Ogińskiego, Moniuszki, Czajkowskiego i Glinki. Orkiestra dyryguje Olgierd Straszyński, jako solistka występuje Lidia Skowron.

KWARTET CZECHOSŁOWACKI W SZCZECINIE I OLSZTYNIE

Do Szczecina przybył czechosłowacki kwartet smyczkowy. Znakomity zespół w osobach: J. Peszka, J. Svoboby, F. Vochanki i J. Haszy wystąpił z koncertem w ramach „Dni Smetany", wykonując kilka utworów kameralnych Smetany, Dworzaka i Janaczka. Licznie zebrana publiczność przyjmowała wykonawców gorącymi oklaskami. Ze Szczecina artyści czechosłowaccy udali się do Olsztyna, gdzie wystąpią z podobnym koncertem.

10 WIECÓR ŻYWEGO WYDANIA DZIEŁ CHOPINA W BYDGOSZCZY

W ramach 10 wieczoru „żywego wydania dzieł Fr. Chopina" w Bydgoszczy wystąpili soliści: Maria Wiłkomirska i Zygmunt Lisicki. Program koncertu uzupełniły: uwertura do opery „Sułtan Wampun" Elsnera, nauczyciela Chopina i poemat symfoniczny M. Karłowicza „Epizod na maskaradzie". Pomorską orkiestrą symfoniczną dyrygował Edward Bury.

Przygotowania do obchodu 70-lecia urodzin J. Stalina

Dzieci ze szkół podstawowych również przygotowują się do uczczenia 70-lecia urodzin towarzysza Stalina. W jednej ze szkół warszawskich uczennice klasy VI i VII wykonały artystycznie gazetkę ścienną, poświęconą Józefowi Stalinowi

Foto AR

MIŁOŚĆ LUDU

Podarki dla Towarzysza Stalina w Muzeum Rewolucji w Moskwie

Borys Polewoj

Gdy przestępujesz progi sal Muzeum Rewolucji w Moskwie, w których znajduje się wystawa podarków nadsyłanych w ciągu wielu lat towarzyszowi Stalinowi, mimowoli przypomina się ów wypadek tak zwykły codzienny dla rzeczywistości radzieckiej...

Działo się to w Stalingradzie, w tak jeszcze niedawnych, ale dziś już legendarnych dniach walk twierdzy nadwołżańskiej. Marynarze jednego z oddziałów piechoty morskiej, broniący słynnego dziś Kurhanu Mamaja postanowili posłać podarunek towarzyszowi Stalinowi z okazji 25-rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. W ziemiance, wykrytej w glinjastym pagórku, gdzie w czasie przerw w ogniu artyleryjskim chronili się żołnierze, aby odpocząć i ogrzać się nieco — wisiał na ścianie portret towarzysza Stalina, z podłużną fajeczką w ręku. Żołnierze z miłością patrzyli na ten portret. Wydawało im się, że wódz leciutko uśmiecha się do nich kącikami oczu, że serdecznie i ciepło spogląda na swych żołnierzy, zmęczonych, wyczerpanych, ogorzałych od prochu artyleryjskiego, lecz nieustępliwych, przepojonych silną wolą: wytrwać aż do śmierci, lecz nie ustąpić ni kroku.

Postanowiono posłać towarzyszowi Stalinowi w podarku — właśnie fajeczkę. Miał ją zrobić z odłamków strąconego samolotu niemieckiego jeden z marynarzy-artylerzystów, rodem z Północy, z tych okolic, gdzie mieszkają palacze i znawcy fajek. W czasie krótkich chwil wypoczynku artylerzysta pochylał się nad kawałkiem drzewa, a zmęczone oczy towarzyszy z radością i zaciekawieniem śledziły ostrożne ruchy jego wielkich, czarnych od prochu rąk. Fajka już była prawie gotowa, a jednak marynarzowi nie udało się jej skończyć. Poległ śmiercią bohaterską, odbijając kolejny atak faszystów.

Do pracy wziął się inny marynarz, rodem z Jarosławia, do skonały strzelec. Zdążył jednak tylko wypalić otwory w fajce, a gdy zabrał się do ozdabiania jej rzeźbą, został ciężko ranny i odesłany do szpitala.

Fajkę przekazano trzeciemu marynarzowi. I chociaż napięcie walki w Stalingradzie rosło, a obrońcy Kurhanu Mamaja przez wiele dni i nocy, na chwilę nawet nie przerywali ognia — fajeczka została wykończona. Razem z woreczkiem na tytoń, uszytym ze zdobycznego sztandaru posłano do Moskwy w darze Temu, którego genialny umysł przygotowywał wówczas zwycięstwo stalingradzkie, z którego imieniem na ustach obrońcy twierdzy nad Wołżańskiej dokonywali cudów bohaterstwa, czyja mądrość w najcięższe nawet dni napełniała serca żołnierzy wiarą w zwycięstwo.

Opowiedziałem historię owej fajeczki ponieważ, wydaje mi się, że w tej historii znalazła wyraz gorąca miłość ludzi radzieckich do towarzysza Stalina, o którym myślą oni i w chwilach najcięższych doświadczeń i w dniach największych zwycięstw.

*

Stalin! Imię najbliższe i najdroższe milonom ludzi radzieckich — budowniczych komunizmu.

Stalin! Imię najbardziej czczone przez miliony mas pracujących krajów nowej demokracji, wyzwolonych przez bohaterską Armię Radziecką z jarzma faszyzmu i radośnie budujących fundamenty socjalizmu.

Stalin! Ku niemu zwraca się z nadzieją wzrok wszystkich prostych ludzi całej kuli ziemskiej, wszystkich, komu droga jest wolność i prawdziwa demokracja, wszystkich, kto nienawidzi wojny i pragnie długotrwałego pokoju.

Ogromna miłość ludzi radzieckich i milionów prostych ludzi pracy całej kuli ziemskiej do wodza narodu radzieckiego i najlepszego przyjaciela całej postępowej ludzkości znalazła z całą jaskrawością wyraz na wystawie podarunków dla towarzysza Stalina.

Podarki te nadesłane ze wszystkich krańców Kraju Rad ze wszystkich, najodleglejszych nawet zakątków kuli ziemskiej, są różnorodne, zarówno pod względem formy, jak i pod względem treści. Obok arcydzieł twórczości ludowej, stworzonych rękami najdoskonalszych tkaczy, rzeźbiarzy, hafciarek, wystawiono tu przedmioty proste, czasem nawet naiwne... Wszystkie jednak dary płyną ze szczerego serca...

Pierwsze sale wystawy, w których zebrano podarki od ludzi pracy Kraju Rad, stanowią jakby zobrazowanie zasadniczych etapów historii państwa socjalistycznego.

*

Obok pierwszego radzieckiego motoru elektrycznego, wyprodukowanego przez robotników jednego z zakładów, leży kawałek pierwszej szyny wyprodukowanej w nowo-zbudowanym oddziale fabrycznym.

Niektóre podarki zadziwiają i zdumiewają. Robotnicy Zakładów Optycznych „Geofizyka" ofiarowali towarzyszowi Stalinowi mikroskop i szkiełko na którym z niezwykłą precyzją wyryte zostały portrety Lenina i Stalina, wielkości 0,03 mm!

Niezwykły ten podarek, zarówno jak i ów kawałek szyny, jak zwykły odłamek węgla — wydobyty z nowoodkrytych pokładów, jak będący w ruchu model lokomotywy nowej marki, jak i setki innych przedmiotów świadczą o tym, że ludzie radzieccy swe osiągnięcia i zwycięstwa produkcyjne poświęcają towarzyszowi Stalinowi.

*

Nie można bez wzruszenia patrzeć na podarki przysłane towarzyszowi Stalinowi w latach Wielkiej Wojny w obronie Ojczyzny. Wówczas, gdy w napiętym pojedynku ze wszystkimi siłami faszyzmu, Armia Radziecka decydowała o losie naszej ojczyzny, na towarzysza Stalina, dowódcę frontu i zaplecza radzieckiego zwrócone były z nadzieją oczy całej ludzkości.

Oto zwykły album fotograficzny przysłany towarzyszowi Stalinowi przez żołnierzy i oficerów frontu stalingradzkiego, obrazujący epizody wielkiej epopei stalingradzkiej. Oto inny album ze zdjęciami z legendarnej „trasy życia" zbudowanej z rozkazu wodza na lodzie jeziora Ładoga, drogi, która uratowała oblężony Leningrad.

*

Z niemniejszym zainteresowaniem zwiedza się sale muzeum, w których wystawione zostały podarki od zagranicznych przyjaciół, przysłane towarzyszowi Stalinowi ze wszystkich zakątków kuli ziemskiej.

...Są tu dyplomy honorowe nadające towarzyszowi Stalinowi obywatelstwo honorowe Rumuńskiej Republiki Ludowej, Pragi, Budapesztu, Sofii i innych miast. Wystawiono tu listy świata pracy ze wszystkich krajów demokracji ludowej zawierające wyrazy wdzięczności za wyzwolenie z niewoli faszystowskiej, wyrazy czci, hołdu i miłości. Pod niektórymi pismami grube tomy wypełnione podpisami, lub odciskami palców analfabetów. Pod listem mieszkańców Korei Północnej do towarzysza Stalina widnieje ponad 16 milionów podpisów!

Wspaniałe podarki nadesłały towarzyszowi Stalinowi narody nowych Chin. Na jednej ze ścian wielki portret Mao-Tse-tunga z własnoręcznym podpisem wodza narodu chińskiego.

„Naszemu wodzowi towarzyszowi Stalinowi od Mao Tse-tunga".

Obok wielki różnokolorowy, haftowany jedwabiem parasol ze zwisającymi wstęgami. Zręczne ręce wielu hafciarek chińskich wyszyły na nim jedwabiem sceny z walk partyzantów mandżurskich, którzy pomagali oddziałom Armii Radzieckiej bić imperialistów japońskich. Hieroglifami wyhaftowano wiele mówiące słowa. „Dar wielkiemu dowódcy radzieckiemu w dowód uznania za pokonanie imperialistów japońskich przez Waszą bohaterską Armię Czerwoną, ku uczczeniu wielkiego, nieśmiertelnego czynu — wyzwolenia Mandżurii".

...Jest tu i list Hindusów z życzeniami wielu lat zdrowia, napisany na jednym, jedynym ziarenku ryżu, jest przybranie głowy honorowego wodza Indian, przysłane w darze największemu z dowódców — Stalinowi, wybranemu wodzem honorowym plemion indiańskich, jest „Krótki kurs historii WKP(b)" nielegalnie wydany w Albanii w czasie wojny. Książka przebita jest kulą, nosił ją na piersi nieznany partyzant albański...

Wszystkie te podarki płyną z głębi serca, są to wyrazy wdzięczności, czci i miłości, szlachetnych uczuć ludzi pracy całej kuli ziemskiej w stosunku do narodu radzieckiego i jego wielkiego wodza.

(Fragmenty z artykułu zamieszczonego w „Prawdzie")

Pod ostrym kątem

Przyzwyczaili się

Wszyscy chyba znają popularną bajeczkę o cyganie, który podjął się odzwyczajenia swego konia od picia. Przez kilka dni rzeczywiście mu się to udawało, zachęcony więc powodzeniem właściciel zaczął odzwyczajać potulną szkapę od jedzenia. Udałoby się i to, gdyby koń nie zdechł. Dziwnie uparte zwierzę.

A czy ludzi można odzwyczaić! Na przykład, no... od świeżego powietrza? Nie można? A właśnie, że można.

Trzeba stwierdzić, że dziwnie mało jest u nas takich pionierów eksperymentowania. Mało, ale są — i, osamotnieni, przeprowadzają próby mniej, lub więcej udane.

Są na przykład zakłady PMS w Lublinie, jest tam także hala z piecami, w których z wywaru melasowego wypala się sole potasowe. Hala jak to hala. Jeszcze w roku ubiegłym należała do prywatnej inicjatywy i Monopol jest tam stosunkowo młodym, bo zaledwie rocznym gospodarzem.

Zwykli śmiertelnicy zaczęliby się zastanawiać nad doraźnymi ulepszeniami w hali, zanim nie zostanie całkowicie przebudowana. Chociażby taka wentylacja. Cóż, robotnik podczas pracy przy piecach chce łyknąć świeżego powietrza.

Kierownictwo zakładów postanowiło jednak przeprowadzić ciekawy eksperyment. „A gdyby tak odzwyczaić robotników od świeżego powietrza?". Oczywiście od słów przystąpiono do czynu, a raczej bezczynności, bo wentylatorów nie zrobiono.

Kiedy zapytałem jednego z dyrektorów, dlaczego nie zakłada wentylatorów, ten z dumą a jednocześnie z wrodzoną skromnością odkrywczy odrzekł:

— Kiedy robotnicy przyzwyczaili się. Nawet okna zamykają.

Robotnicy mówią co prawda, że przez okna sączy się deszcz i niemożliwie wieje, dlatego właśnie zamykają, kierownictwo twierdzi jednak, że to nie to:

— Kwestia przyzwyczajenia do swoistego powietrza w piecowni, ot co!

Szkoda, że lubelscy pionierzy pozostają w t. zw. cieniu i nikt jakoś nie bierze z nich przykładu. Może zainteresowałaby się tym jakaś grupa nurków?

Na przykład gdańskich?

Cóż by to był za postęp, gdyby się odzwyczaili od skafandrów i pracowali w „swoistej wodzie morskiej" bez żadnych urządzeń ochronnych?

(KYS)